

САДРЖАЈ

Интервју: Горан Ћирић, генерални директор Поште Србије	2–4
Замрзавање плата и додатни порез	5
Извештај са XIV седнице Главног одбора	6–8
Интервју: Александар Павловић, председник Синдиката ПТТ Србије	8–11
Светска економска криза из мог угла	12–13
Од броја до броја: Нове приче о кризи и моралу	14
Активности Конфедерације слободних синдиката	15
Извештај о раду Фонда солидарности	17
Правилник и Упутство Фонда	18–21
Поштаров лет: Перица Минарски: Људи су чудо	22–23

Лист Синдиката ПТТ Србије
(излази једанпут у три месеца)

Издавач:

Главни одбор Синдиката ПТТ Србије

Председник Издавачког савешћа
Благоје Свркота

Чланови Издавачког савешћа

Гордана Близнаковић, Бранко Калајановић и Владан Ђурић

Главни и одговорни уредник:
Милорад Будимир

Техничко уређење:
Предраг Кнежевић

Редакција:
Београд, Косовска 47, Телефон: (011) 3248-419
Факс: (011) 3223-413

Интернет:
www.sindikatsrbije.org.rs

Електронска пошта:
sindppt@bitsyu.net

Тираж:
2000 примерака
Примерак бесплатан

Штампа:
ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ – РЈ за издавачку делатност

Реч уредника

Поштоване колеге, представљамо вам ново издање Поштару у коме, као што сте већ навикли, обрађујемо све значајније догађаје и активности у Предузећу, као и на синдикалној сцени Србије.

Овај број је у великој мери посвећен утицају светске економске кризе на наше Предузеће, али и све нас који живимо од свог рада. Разматрали смо и податке из завршног рачуна наше фирме и чињеницу да смо у сегменту наше основне делатности лоше пословали. Забринато за стање у Пошти, руководство Синдиката ПТТ Србије одржало је низ састанака са генералним директором и захтевали смо од првог човека наше компаније да предузме све мере како посао и зараде не би били угрожени. Уколико се овакав тренд настави, постоји реална опасност да ћемо доћи у ситуацију да се боримо са два проблема – технолошки вишак запослених и номинално смањење зарада.

Овим темама је посвећен и највећи део интервјуа са Гораном Ћирићем, генералним директором Поште, али и већина текстова које можете прочитати у овом броју.

Поред тога, дали смо свој допринос раду Управног одбора Фонда солидарности, па у овом издању можете наћи извештај о њиховом раду, као и акта којима се ближе регулише њихов рад и права чланова Фонда.

Очекујемо много више дешавања и синдикалних активности (па и тема за наш лист) током ове године, а очекујемо и ваше примедбе, предлоге и вести, које би биле интересантне за наше читаоце.

ИНТЕРВЈУ: ГОРАН ЋИРИЋ, ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР ПОШТЕ СРБИЈЕ

Сачувати систем и свако радно место у њему

Пред нама је тешка година. Боримо се да повратимо део „сивог“ тржишта које је преузела конкуренција и то пре свега у јавном сектору, где само од ЕПС-а очекујемо 1,5 милиона нових пошиљака на месечном нивоу. Директори радних јединица имају задатак да већом агилношћу обезбеде уговоре са локалним комуналним системима како би додатно повећали обим наших услуга. Планирамо и рационализацију трошкова на свим нивоима, како би сачували систем али и свако радно место у њему. То је заједнички посао и свако мора дати свој допринос у складу са положајем и одговорношћу коју има у предузећу.

Долазак генералног директора **Горана Ћирића** на седницу Главног одбора Синдиката ПТТ Србије и његово излагање о важним темама које су од виталног значаја за нашу компанију, искористили смо и да га замолимо да одговори на неколико питања за „Поштар“.

● *Информације о пословним резултатима нису баш добре. Имамо податак да је у пословању наше основне делатности у прошлој години најправљен губицик од преко 500 милиона динара. Какво је стање у Предузећу сада? Има ли пословодство одговор на глобалну кризу која се очигледно преноси и на нашу Пошту?*

Тачно је да смо у сегменту наше основне делатности пословали са губитком од 512 милиона динара али смо, укупно гледано, пословну годину завршили уз добит од 2,7 милијарди динара. То су чињенице које отварају многа питања, а једно од њих је и раздвајање резервисане од осталих услуга којима се бавимо. Ми морамо аргументовано наступити према држави и објаснити колико нас коштају услуге које смо, као јавни оператер, дужни да обављамо на територији целе земље, а да у исто време нисмо адекватно заштићени од стране те исте државе.

У том контексту, сматрам да је веома битно што ће коначно заживети Агенција за поштански саобраћај која ће регулисати односе на тржишту наших услуга и што ћемо у том телу имати људе који воле овај систем и

Милорад Будимир, Горан Ћирић и Александар Павловић

који ће га заштити, наравно у складу са законом. Не желим да будемо у повлашћеном положају у односу на конкуренцију, али нећемо дозволити ни да будемо у подређеном, што је до сада, у неким сегментима наших услуга, био случај. То је, наравно, само добар почетак, а налазимо се пред великим изазовима у овој години. Читава држава се суочава са великим проблемима које је са собом донела светска економска криза и све то се у великој мери рефлектује и на наше пословање, па самим тим и на стање у Пошти.

Наш одговор мора да буде активније деловање на свим нивоима, рационализација и смањење трошкова и, као апсолутни приоритет, очување и ширење посла како би сачували систем и свако радно место

у њему. Ту очекујем пуну сарадњу свих запослених, а даћу и лични пример, као човек који има и највећу одговорност, како према држави тако и према запосленима.

У решавању проблема и превазилажењу тешкоћа са којима се суочавамо очекујем сарадњу запослених и у том циљу трудићу се да постоји пуна информисаност и дијалог о свим отвореним питањима.

● *Које мере се предузимају да би се очувао систем и радна места запослених у ПТТ-у у време свейске економске кризе?*

Пре свега, очекује нас редефинисање односа са нашим највећим пословним партнерима Телекомом и Банком Поштанском штедионицом који нам доносе 43 одсто прихода, а који већ дуго стоје „отворени“. Же-

лимо да проширимо сарадњу и ниво услуга и са Телекомом и са Штедионицом, али и да смањимо зависност ПТТ-а у односу на њих.

У сарадњи са ресорним министарством и регулаторним телом чинимо велике напоре да повратимо део тржишта који смо изгубили, а пре свега да кренемо да „нападамо“ јавни сектор и државне институције. Намеравамо да велики део „сивог“ тржишта вратимо у легалне токове и ту очекујемо повећање обима посла и прихода. Мој задатак је да око 1,5 милиона пошљака (на месечном нивоу), које се сада налазе у сивој зони, вратимо у токове јавног оператора. И директори радних јединица су добили задатке, тако да ћемо наступити јединствено према локалним комуналним системима, како би и ту захватили што веће тржиште. Понудићемо јефтину и квалитетну услугу која ће се ослањати на нашу технологију, а пре свега на хибридную пошту, штампање, ковертирање и дистрибуцију рачуна, као и на имплементацију адресног кода. Већ има позитивних примера са терена и очекујемо додатних 1,5-2 милиона пошљака. Радимо и на томе да се у нашим поштама може платити било који комунални рачун и да постанемо универзална мрежа и сервис грађанима у свим општинама и градовима. То ће додатно увећати приходе од новчаног пословања који имају узлазну путању, што свакако треба похвалити.

Све ове мере су у функцији очувања система и радних места, а мој задатак, али и задатак свих запослених, је да у овим временима свакодневно учинимо додатни напор и да свакога дана иза нас остане неки резултат који ће овом систему дати додатну вредност

● *Сви ћричају о штедњи и рационализацији као начинама да се криза барем ублажи. Наш синдикал, њоред њоја, инсистира и на њишању одговорности на свим нивоима.*

Времена су таква и намеће се потреба да се штеди на сваком месту и сваком нивоу. Почећу од себе и зато сматрам да свако мора својим личним примером дати допринос, ка-

ко би рационалније користили оно што имамо. То ће бити моја кључна порука за све људе у ПТТ-у и нећу толерисати бахато понашање према имовини наше компаније. Што се одговорности тиче, будите уверени да ће она бити успостављена на свим нивоима. Знам да влада мишљење да се кажњавају само радници у директној производњи, али будите уверени да неће више бити тако. Ниво одговорности расте са положајем у систему, баш као и обавеза да се личним примером утиче на стање у компанији. У противном, угрожавамо будућност ПТТ-а и свих наших радника.

Посебну пажњу ћемо обратити питању набавки у Предузећу и ту већ предузимамо одређене кораке. Не могу очекивати од шалтерских радника и достављача да дају свој максимални допринос и раде коректно ако мисле (а често су у праву) да постоје неправилности у врху предузећа и да су основна средства за рад, па и униформе, набављене у супротности са домаћинским односом према нашој компанији. Испитујемо све сумњиве набавке и често имамо случај да су закони и правила испоштовани, а да је набављена некавалитетна роба и то по већој цени од тржишне. То морамо спречити и дати пример свима како се односити према фирми у којој зарађујемо плату.

Разматрамо до детаља набавке мопеда, сигурносних кофера, постомата, станова и користим ову прилику да позовем све да се укључе у отворен дијалог, како би разрешили евентуалне дилеме и како би набавке биле у потпуности у функцији предузећа. Потпуно је излишно да се убеђујемо како треба поштовати закон и законску процедуру приликом набавки, али ћемо обратити пажњу и на проблеме који прате набавке и које су у складу са законом, али нису у складу са добрим домаћинским односом према фирми.

● *Имамо сазнања да постоје проблеми у односима са Телусом, предузећем које за нас обавља њослове одржавања хиџијене и чупања наших објеката. Синдикал и су активно учествовали у њоресу*

одвајања њих њослова из Пошти и у њреласку наших радника у Телус, ња за њо осећамо део одговорности за њихов садашњи њоложај. Са друге сѡране, њосѡји и одговорности њрема нашој компанији и њоѡреба да се њрема средсѡвима којима расѡолажемо односимо шѡо рационалније. Може ли се наћи ком ѡромисно решење за ѡај ѡроблем?

Ми смо тај уговор наследили и јасно ми је са којих позиција ви наступате, као и да тамо раде људи који су годинама били део нашег система. И ја осећам одговорност према тим људима и желим да они наставе да раде и примају своје зараде, али имам и одговорност према Пошти. Зато ми сада тражимо решење имајући у виду обе стране ове приче. Ми годишње, на основу уговора који садржи ставке које нису реалне, плаћамо за услуге чишћења и обезбеђивање наших објеката преко 800 милиона динара! Морамо редефинисати тај уговор на начин који мора обезбедити континуитет рада Телуса, али и заштити положај Поште. Сматрам да смо дали фер понуду која је избалансирана и реална и да се у овако тешким временима мора променити и начин размислања, па и однос према послу и обавезама.

● *Све нас, у овом ѡренуѡку, занима и зарада из добиѡи коју очекујемо. У ѡреѡходним разѡворима са Вама сѡекли смо уѡисак да су ѡа очекивања реална. Како сада сѡоје сѡвари, с обзиром на закључак Владе Србије у коме се, на неки начин, суѡерише расѡодела добиѡи у јавним ѡредузећима.*

Предуслов за разговор на ову тему је завршетак рада ревизорске куће и добијање консолидованог извештаја и тај посао за сада иде доста добро. Разговарали смо са премијером Владе Републике Србије **Мирком Цветковићем** и предочили му, кроз планове пословања, намеру да исплатимо зараду из добити која је остварена. Лично ћу се потрудити да тај план остваримо онако како смо и предвидели. Следе разговори са Министарством финансија и ја сам оптимиста. Очекујем да ћемо успети да извршимо ту исплату, приближно

у висини и на начин како је то урађено претходне године.

• Какав је ипренујно сјав нашеј иредузећа ирема инвестиицијама и хоће ли се ирадигији и модернизовати иошшански центри?

Наш пројекат Главног поштанског центра је од стране Владе Републике Србије проглашен за један од десет најважнијих пројеката у овој години и ми ћемо одлучно кренути у његову реализацију. Веома је битно да коначно аутоматизујемо процес прераде поштанских пошиљака, што ће нам омогућити и потпуну имплементацију адресног кода. Резултат треба да буде већи квалитет наших услуга и смањење мануелног рада, па самим тим и побољшање услова у којима данас раде наше колеге у тим центрима. Документација за тендер је припремљена и тај посао се ради веома озбиљно, јер желимо да поступак буде успешан како не би дошло до одлагања почетка изградње. Новац за ову инвестицију, као још један од предуслова за реализацију овог пројекта, је обезбеђен.

• Каква је судбина шакозованих поп-соге делашносии? Имамо не-

иашивна искусиња са досадашњим ресируктурирањем иредузећа.

Наш циљ је да радне јединице пратећих делатности имплементирамо у основну делатност. Планира се набавка опреме и реализација пројекта хибридне поште и на тим пословима ће се ангажовати делови простора и људства из тих организационих делова. Заиста није логично да имамо штампарију, а да купујемо коверте и да за то издвајамо значајна средства. Пратеће делатности морају бити у функцији наше основне делатности и то ће бити наша стратегија према њима у наредном периоду. Очекујем да на тај начин остваримо и значајне уштеде у систему али и да, пре свега, не будемо више у ситуацији да због лоших набавки и „падања“ тендера немамо на нашим шалтерима основне обрасце и материјал за рад.

• Синдикати ПТТ Србије засиуја мишљење да је неопходна децентрализација Предузећа. Каква су Ваша размишљања на ову тему. Хоће ли директори радних јединица добити више овлашћења и одговорности?

Да, то ће се сигурно десити и ми смо већ започели са регионализа-

цијом као првим кораком ка децентрализацији, али је то за мене, пре свега, функционално питање. Имам податак да седам наших радних јединица нема ни један уговор са локалним комуналним системима! Има за то и објективних и субјективних разлога, али је наш циљ да директори радних јединица морају имати контакте и сарадњу са градоначелницима и председницима општина. Они морају имати довољно ауторитета да обезбеде добре уговоре и нове послове уз, наравно, више слободе у раду и већа овлашћења од досадашњих. Очекујем да ће тај процес допринети повећању броја наших услуга, што нам је основни циљ.

• На крају, какову иоруку имате за наше чииаоце?

Све ово што сам рекао треба посматрати као скуп мера које су у функцији очувања система и радних места, а мој задатак, али и задатак свих запослених, је да у овим временима свакодневно учинимо додатни напор и да свакога дана иза нас остане неки резултат који ће овом систему дати додатну вредност.

КОРИШЋЕЊЕ МОПЕДА И БИЦИКЛА У ПОШТИ

Плата пала због мопеда!?

Члан 53 нашег колективног уговора је коришћење мопеда и бицикала регулисао на задовољавајући начин, било да су та средства у власништву предузећа или запослених, а проблеми се јављају када је буџетска инспекција у септембру 2008. посетила наше предузеће. Они су утврдили да постоје неправилности у исплати „паушала“, односно новчаног износа који је добијао запослени за одржавање мопеда. Изречене су казне како за фирму, тако и за одговорно лице. Део исплаћиван у боновима за потрошњу горива није споран, али овај други део за одржавање има третман зараде, и закон обавезује да се плате порези и доприноси. Ситуација се није решавала до краја 2008, да би у сво-

јеврсном цајтноту сви заостали порези и доприноси били плаћени са децембарском зарадом. Пошто су то значајна средства, дошло је до пада зарада осталим запосленима, просечно око 3%, што је (разумљиво) изазвало велико незадовољство. Синдикат је морао да реагује и прва реакција је било тражење одговорности за пропусте у раду и обарање зараде свим запосленима. Као дугорочна мера морало се приступити изналагању решења за новонасталу ситуацију. Иницирали смо активирање комисије за колективно преговарање. Дилема је била дали ту материју уредити анексом члана 53 колективног уговора или одлуком генералног директора, што је у пракси једноставнији начин. Овај проблем

суштински би се решавао на један од неколико могућих начина. Први начин је да се настави са исплатом бонова за гориво (картице), а да се трошкови одржавања правдају рачуницама из овлашћених сервиса. Други начин би био да запослени одржава возило о свом трошку, амортизациони век возила би се скратио на половину досадашњег, и тада то превозно средство прелази у власништво запосленог. Постоје још нека размишљања на ову тему која се базирају на ова два помену-та модела, тако да се, уз разрешење неких дилема правне природе треба надати да ће се хитно наћи решење за коришћење и правилно газдовање за око 1700 мопеда и око 900 бицикала.

МЕРЕ ДРЖАВЕ ДОГОВОРЕНЕ СА ММФ-ОМ ТЕРАЈУ РАДНИКЕ У СИРОМАШТВО

Замрзавање плата и додатни порез

Након преговора са ММФ-ом, влада је најавила сет мера како би, пре свега, попунила рупу у буџету и умањила негативне ефекте светске економске кризе. Интересантно је да се мере у највећем делу односе на јавни сектор и такозвану средњу класу грађанства што је, у најмању руку, чудно. Наравно да смо свесни времена у којима живимо и да подржавамо све мере које би требало да донесу бољитак читавој држави у којој живимо и радимо, али се из презентованог сета мера поставља оправдано питање њихове праведности. Планира се увођење додатног, солидарног пореза, плате у јавном сектору се замрзавају на јануарском нивоу, а јавна предузећа ће убудуће бити у обавези да сав профит уплаћују у буџет.

Намеће се закључак да Влада Републике Србије приликом доношења ових мера није водила довољно рачуна о радницима, првенствено у јавним предузећима и да заједно са представницима такозваних репрезентативних синдиката покушава да умањи њихова, тешком муком, стечена права.

Под изговором светске економске кризе и уз благослов владе и „лојалних“ синдиката у Србији власници крупног и страног капитала сав терет пребацују поново на раднике и њихове породице, па и на мале и средње предузетнике, који живе од свог рада.

Најновије мере које се најављују и којима влада покушава да се додвори ММФ-у не би ли добила кредите за одржање „неодрживог“ буџета за 2009. годину, за раднике у Србији значи срозавање радничких права и радничког достојанства испод границе за коју смо се једва изборили и на коју ћемо се тешко поново вратити.

Упозорили смо и Владу Србије и јавност да се једностраним и краткорочним мерама само повећава број сиромашних и да се у Србији тренут-

но ствара још веће класно раслојавање између малог броја богатих и све већег броја сиромашних, који ће чекати у редовима испред СОС продавница. Сама чињеница да се појављује све већа потреба за овим

Владу очекују велики изазови

продавницама по целој Србији довољно говори, али истовремено и врећа људско достојанство оних који су приморани да у њима купују као грађани другог реда. Дошло је време да коначно схватимо да живимо у времену суровог капитализма, где је и држава још увек власник капитала и у складу са тим се и понаша према онима који за продају имају само своју радну снагу.

Запослени у јавном и финансијском сектору, државној и локалној управи, локалним ЈП и великим државним системима су директно подређени држави, односно Влади Републике Србије, па је најновијим мерама које се најављују дошао ред и на нас да нам се одузму стечена права из колективних уговора и по разним основама смање „велике“ зараде јер треба смањити расходе у буџету и бити солидаран са већином запослених у Србији чије су зараде испод просека.

Али синдикати у Конфедерацији, односно ми који радимо у овим секторима знамо да су чињенице следеће:

– Број извршилаца, односно запослених у овим секторима се као

последича реструктурирања и рационализације значајно смањено, док је обим посла остао исти;

- Запосленима који су по сили одређених закона или мера Владе, издвајањем у друга привредна друштва, морали да напусте ове секторе, драстично је смањен ниво права и зарада;
- Оним запосленима, који су по основу планираног технолошког вишка били принуђени да прихвате споразумни раскид уговора о раду, није понуђена никаква друга алтернатива осим службе за запошљавање, иако су то у великом броју били радници са преко 40 година живота;

– Зараде у овим секторима су и досадашњим актима и мерама владе од 2000. године систематски одржаване на нижем нивоу од реалног и расле спорије у односу на друге секторе;

- У ограниченој маси зарада није било простора за исплате додатака и накнада, као што су прековремени рад, рад на терену, топли оброк и регрес, зарађене дневнице и других, који су Законом о раду и колективним уговорима предвиђене и припадале запосленима;

Стога су за нас и наше чланове синдиката неприхватљиве мере владе, као и било какви споразуми и акти у којима нисмо учествовали, а којима се угрожава стечени ниво права и зарада у секторима које представљамо, јер ми радимо да би смо са нашим породицама могли колико-толико пристojно да живимо и нећемо да будемо држава сиромашних.

Зато позивамо све слободне синдикате и раднике да заједно бранимо наше достојанство и права која нам припадају!

Конфедерација слободних синдиката

ЧЕТРНАЕСТА СЕДНИЦА ГЛАВНОГ ОДБОРА СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ

Очекујемо веће ангажовање, нове приходе и услуге и штедњу на свим нивоима

Пошта је 2008. годину завршила са 2,7 милијарди динара у плусу • Предстоји израда плана са свим елементима битним за превазилажење кризне 2009. године • Генерални директор Горан Ћирић дао члановима Главног одбора прецизну слику стања у Пошти • Председник Синдиката Александар Павловић изразио забринутост због негативног утицаја економске кризе и константног смањења обима услуга и прихода у нашој делатности • Сиво тржиште мора да буде легализовано и ту се налазе позамашне резерве за бољи пословни биланс • Скупштина Синдиката заказана за 24. и 25. април у Соко Бањи • Извештај Одбора за безбедност и предлог нових мера добили пуну подршку Главног одбора • Усвојен Финансијски план Синдиката за 2009. годину

Централна тачка 14. седнице Главног одбора Синдиката ПТТ Србије, одржане 5. марта у Београду, била је актуелна ситуација у ПТТ-у након усвајања завршног рачуна за 2008. годину. Учешће генералног директора Горана Ћирића у раду Главног одбора и његово излагање учинили су рад интересантнијим и ефикаснијим. Добро се видело да генерални директор има јасан преглед ситуације и визију којим путевима се може развијати поштанска делатност, да би се криза савладала и Пошта остала на ногама.

Пошта је прошлу годину завршила са нето добитком од 2,7 милијарди динара и то је без сумње врло значајна чињеница. Ипак, оно што нас је највише забринуло и око чега се водила полемика на седници је податак да је остварен губитак у нашој основној делатности од 512 милиона динара.

Ћирић је најавио интензивнију сарадњу са великим корисницима у обезбеђивању нових прихода и прецизирање сваког сегмента и свих битних тачака где је могуће рационалније пословање, поменувши могућу уштеду у трошковима од око 250 милиона динара.

– Очекује нас редефинисање односа са нашим највећим пословним партнерима „Телекомом“ и Поштанском штедионицом, који нам доносе 43 процента прихода. Такође је и „Телус“ у фокусу. У сарадњи са ресорним министарством и регулаторним те-

лом чинимо велике напоре да повратимо део тржишта и да потпуно обухватимо јавни сектор и државне институције. Сиво тржиште мора да буде легализовано, и ту се налазе позамашне резерве за бољи биланс. У сваком случају чекају нас повећано ангажовање свих фактора, нови приходи, нове услуге и штедња на свим нивоима. Настојаћемо да у потпуности одговоримо плану кад је реч о примањима запослених, укључујући ту и зараду из добити – казао је Горан Ћирић.

У расправи која је уследила чуло се и мишљење да су то само лепе речи и маркетинг првог човека нашег Предузећа, јер цифре говоре другачије, али како је господин Ћирић имао раније уговорене обавезе, изостало је укрштање мишљења.

Иначе, према билансу успеха, Пошта је у 2008. години пословала са нето добитком од 2,7 милијарди динара, или 33 милиона евра, што је разлика између укупно остварених прихода од 22,087 милијарди и укупних расхода од 19,381 милијарде динара. Имовина Поште Србије је 98,7 милијарди динара, од чега је стална имовина 84,3, а обртна 14,4 милијарде. Сопствени извори Предузећа су 12 пута већи од позајмљених, а рацио опште ликвидности износи 5,6 што значи да је обртна имовина око пет пута већа од краткорочних обавеза (норма за овај рацио је 2:1). Поређењем просечне нето зараде у децембру 2008. године, када је ис-

плаћено 36.219 динара, и зараде у децембру 2007. године, у износу од 31.505 динара, добија се податак да је плата увећана чак за 24,1 одсто, међутим, њен реалан раст је 10,9 одсто.

ДОНЕТИ ЦЕЛОВИТ ЗАЈЕДНИЧКИ ПЛАН МЕРА

Председник **Александар Павловић** је потенцирао потребу да се изради комплетан план Поште за излазак из кризе, што због унутрашњих, што због великих спољашњих тешкоћа. Уколико се не буде деловало и брзо и одлучно и усаглашено, може се предвидети како ће изгледати завршни рачун за текућу годину, у којој се већ суочавамо са негативним утицајем светске економске кризе на нашу државу, па самим тим и на Предузеће. Он је подсетио и на закључак владе о рестрикцијама, које додирују и расподелу из добити. **Владимир Малбашић** је подсетио да је задатак Синдиката да истрајава на условима и квалитету рада, на платама, на безбедности и заштити, а да је послодавац обавезан да обезбеди посао и да домаћински спроводи пословну политику и обавезе које има ПТТ.

Члан Управног одбора фирме **Славко Топалов** је говорио о пословним резултатима предузећа и указао на опасности пословног губитка. Он је изразио забринутост што је губитак из основног пословања пет пута већи у 2008. него у

2007. години и што се морају трошити средства од дивиденде и камата. Указао је и на негативан пословни тренд на почетку 2009. године. **Рајко Ковачевић** је истакао да се у Пошти мора хитно сачинити план мера рационализације и смањења трошкова пословања. Председник Главног одбора **Милорад Будимир** је био мишљења да Синдикат треба да понуди генералном директору пуну помоћ у доношењу плана мера изласка из кризе. **Златко Фабијан** је рекао да је запослено 120 радника више него што је отишло из фирме и „да видимо шта ћемо са таквим понашањем“. **Момчило Јелисавчић** је нагласио да се програм мора направити са роковима и да се редовно мора анализирати активни пресек учињеног. У дискусији су учествовали и **Стеван Салапура**, **Борислав Филиповић**, **Томислав Јанковић**, **Живка Бошковић**, **Драган Станковић**, **Звонко Курћубић** и **Славко Бркић**.

Главни одбор је потом донео одлуку да прихвати став Извршног одбора да се генералном директору предложи да се уради заједнички план мера ради превазилажења проблема и изласка Поште из ситуације у којој се налази. У том плану првенство треба дати мерама штедње, децентрализацији Предузећа и питању одговорности. Такође је прихваћена иницијатива три синдикалне организације – Београд центра, Земуна и Транспорта – које су тражиле одговоре на следећа питања: остваривање стимулација генералног директора и директора организационих јединица и износ средстава исплаћених по уговорима о делу у последња три месеца и број новозапослених од почетка 2009. године, иако је наредбом генералног директора био забрањен пријем.

Тачка дневног реда под називом Актуелна ситуација у Синдикату ПТТ Србије одрађена је у светлу припреме Скупштине Синдиката заказане за 24. и 25. април у Соко Бањи. Свакако да ће ту у жижи актуелна ситуација у Пошти и Синдикату и положај запослених, доношење новог Статута и 2009. као изборна година Синдиката на свим нивоима.

Годишњи извештај Одбора за безбедност поднео је председник Одбора Рајко Ковачевић, који је истакао да је Одбор од конституисања одржао шест састанака и да броји седам чланова (троје специјалиста и по двоје из репрезентативних Синдиката). Донети су Пословник и План рада, пододбори од по три члана формиран су у свим радним јединицама.

На последњем састанку Одбора, утврђене су следеће тезе за елаборат о безбедности: да нагомилану проблематику везану за безбедност

Ковачевић је нагласио да тежиште приликом израде материјала треба ставити на квалитетну процени угрожености безбедности и здравља запослених. Процену угрожености треба урадити по приоритетима, локацијама и значају јединица поштанске мреже и сагледати потребе и термине укључивања специјализованих државних органа МУП-а.

БИТНИ ЕЛЕМЕНТИ СТРАТЕГИЈЕ БЕЗБЕДНОСТИ

Стратегија у области безбедности Предузећа треба посебно да

Главни одбор држи све у фокусу

у Предузећу размотре заједнички Самостални сектор за управљање ризиком са дирекцијама за поштанску мрежу и услуге; да се предложи стручни тим за израду елабората о безбедности у Предузећу са прецизним роковима; да се радна верзија предлога елабората достави свим организационим деловима на разматрање, а да се за стављање приредби предлога и сугестија остави разуман рок. Стручни тим треба да обједини све предлоге и да радну верзију упути Управном одбору Предузећа на разматрање и усвајање, након чега би се елаборат доставио свим организационим деловима Предузећа као основни документ из којег би свака организациона целина требала да сачини свој предлог мера за безбедност. Предложено је да носилац свих послова за ове активности буде Сектор за управљање ризиком.

обухвати систем мера и поступака који се односе на оружане пљачке, али да се не заборави ни заштита од пожара, као посебан сегмент. Треба сагледати и детаљно анализирати нове процене у систему осигурања имовине и људства (смањити премије осигурања за објекте који су мање угрожени, а повећати премије за ризичне поште). Такође обавезно треба увезати алармни систем веза са полицијом за ризичне поште без обзира на цену, јер би се тиме апсолутно повећала ефикасност функције.

Као закључак, Ковачевић је истакао да се у овом сегменту пословања не делује превентивно и дуготрајно, већ да су се ствари решавале „ад хок“, што је у протеклом периоду имало великих негативних последица. Такође се недовољно посвећује пажња заштити запослених, посебно за претрпљени стрес након пљач-

ке, јер он изазива трајне психичке последице. Ангажовање медија на овом сегменту функционисања је од посебног значаја и зато треба посебно разрадити тај део елабората. Годишњи извештај Одбора за безбедност Главни одбор једногласно је усвојио.

Без дискусије је прихваћен и извештај Комисије за попис имовине Синдиката ПТТ Србије, који је поднела председница Комисије **Весна Башић**.

Следио је Извештај о материјално-финансијском пословању Синдиката за 2008. годину, који је образложила **Бојана Милојевић**, члан Надзорног одбора. У дискусији су **Зорица Зеџ** и **Драган Станковић** предложили да се изјашњавање о том документу одложи за наредну седницу, што је Главни одбор прихватио већином гласова. Потом је на дневном реду био Финансијски план Синдиката за 2009. годину, који је усвојен са једним гласом против.

Чланови Главног одбора су тражили информацију у вези са раскидом полисе здравственог осигурања са компанијом „Дунав осигурање“. Секретар Синдиката **Бранко Калајановић**, дао је детаљну, али незваничну информацију. Као члан тендерске комисије за избор компаније која ће осигурањем да покрије захтеве наших запослених за случајеве тешких болести и хируршких интервенција Бранко Калајановић је истакао да је комисија као најповољнијег понуђача изабрала компанију „Дунав осигурање“ и то за цену од 25.559.568,00 динара. Како је наведена сума изузетно висока у односу на висину одштетних захтева наших запослених, генерални директор Горан Ћирић је предочио да нам се више исплати да склопимо уговор са неком медицинском установом (на пример са ВМА) и да сваком нашем запосленом платимо хируршку интервенцију и случајеве лечења тешких болести. Калајановић је рекао да очекује да менаџмент са неком реномираном медицинском установом (или са више медицинских установа), склопи обећани уговор.

Б. Сврkota

АЛЕКСАНДАР ПАВЛОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ:

Одговорност – реч коју стално треба имати на уму

„Не мислите ли да је цинично када у новинама прочитате да је Пошта четврта у Србији, или 112-та у Европи по приходима, а иста фирма у три стотине својих филијала нема санитарних чворова, пет година не може да поштоношама купи нове униформе... Такви подаци много више иритирају, него што сами за себе говоре било шта.“

„**Н**а почетку године говорили смо о одбрани зарада, а сада смо већ у ситуацији да причамо о очувању радних места. Наравно, страха од отпуштања у Пошти не треба да буде; технолошких вишкова код нас нема и неће их ни бити; нама проблем може представљати технолошки мањак, односно смањен број извршилаца у „производњи“, што увек можемо решити прекомпоновањем радних места, кадровском реорганизацијом кроз интерне конкурсе, јер то представља један од начина борбе против кризе и на томе ће наш синдикат инсистирати.“

О актуелној ситуацији у Синдикату и другим темама разговарали смо са **Александром Павловићем**, председником Синдиката ПТТ Србије.

● *Сйиче се утисак да претходна година, а нарочито њен крај, неће остати упамћена као једна од успешнијих у домену синдикалног деловања, односно заштити радничких права. Уместо очекиване тринаесте плате, децембарска је умањена за три одсто. Уместо повећања зарада у 2009, навелико се говори о њиховом смањењу, тако да ће оне тешко испратити пројектовану инфлацију за ову годину. Ако томе додамо и скок евра, као и предвиђања даљег раста курса, економска ситуација у 2009. години за ПТТ раднике неће бити нимало ружичаста?*

Свима је већ вероватно позната прича о паушалима за мопеде, што био један од разлога за исплаћену

мању плату у претходном периоду. Други разлог лежи у чињеници да су у последњем месецу 2008. године морали бити приказани сви неискоришћени годишњи одмори. Да не улазимо сад у детаље у вези с тим паушалним надокнадама, желим само да кажем да се од почетка 2009. већ примењује прелазно решење које ће ове трошкове драстично скресати до израде новог правилника којим ће се детаљно регулисати коришћење и одржавање мопеда и накнада за то. Евидентно је да су нам плате у децембру смањене, и ми смо се у вези са овим проблемом обратили генералном директору са захтевом да се нађу одговорни за такву ситуацију. Сматрам да свако треба да понесе свој део одговорности за резултате свога рада, јер одговорност треба да буде реч коју сви ми треба да, што је могуће чешће, имамо на памети у наредном периоду који за нас неће баш бити лак.

● *Према написима у неким новинама, наше зараде у децембру су биле чак и испод нивоа републичког просека. Да ли је то могуће у фирми која је по приходима на четвртом месту у Србији?*

Не треба сметнути с ума да се у тај варљиви статистички просек збрајају и (високе) зараде менаџера успешних страних компанија у Србији, приватних банака и осталих сличних фирми, баш као што у њега улазе и плате запослених у текстилној бран-

ши, које су убедљиво најниже у Србији. Давно је још речено да је „статистика као бикини – показује све, а не открива ништа“. Ипак, што се поређења наших зарада са републичким просеком тиче, и даље мислим да је у најмању руку недопустиво да наша плата буде испод тог нивоа, па по којем год критеријуму он био израчунат. Да на друго питање одговорим питањем – не мислите ли да је цинично када у новинама прочитате да је Пошта четврта у Србији, или 112-та у Европи по приходима, а иста та фирма у три стотине својих филијала нема санитарних чворова, пет година не може да поштоношама купи нове

униформе... Такви подаци много више иритирају, него што сами за себе говоре било шта.

У Плану пословања за 2009. годину договорили смо повећање зарада у износу од осам процената за ову годину, према динамици која ће обезбедити да тих осам одсто буде највише могуће. Још је на снази обећање ресорног министарства да ће бити исплаћена зарада из добити, која је иначе, била спорна, па ћемо у овој години плате бранити тако што ћемо у марту имати повећање од 4,5 или 4,8 процената, у априлу први део зараде из добити, у јуну поново позајмицу, у септембру исплату другог дела зараде из добити, у октобру поновно повећање зарада и, на крају године, у децембру, нову позајмицу. Свесни смо чињенице да све то

није много, али смо у постојећим околностима принуђени да на овакав начин обезбедимо континуитет у примањима запослених.

● Први кварџал је на истеку. Оптимизам владе у погледу ефеката глобалне кризе на нашу земљу, чини се, нагло је спласнуо. Ствар се додатно уозбиљила и ових се дана интензивно говори о озбиљном „стежању каиша“ у државној управи и државним предузећима, чак се помиње и смањење броја запослених, односно забрана новог запошљавања?

Искрено, криза је дошла много раније него што смо очекивали. На по-

четку године говорили смо о одбрани зарада, а сада смо већ у ситуацији да причамо о очувању радних места. Наравно, страха од отпуштања у Пошти не треба да буде; технолошких вишкова код нас нема и неће их ни бити; нама проблем може представљати технолошки мањак, односно смањен број извршилаца у „производњи“, што увек можемо решити прекомпоновањем радних места, кадровском реорганизацијом кроз интерне конкурсе, јер то представља један од начина борбе против кризе и на томе ће наш синдикат инсистирати. Још једна од мера на којој ћемо истрајати је и децентрализација, односно стварање простора радним јединицама за већи и конкретнији уплив на локална тржишта услуга. Укратко, долази нам време

када ћемо сви у Пошти морати да се свим силама потрудимо да одржимо постојећи ниво пословања, како би успели да кризу пребродимо. У супротном, не смеши нам се баш светла будућност. Волео бих да грешим и са задовољством ћу се извинити уколико нисам био у праву, али је наша дужност, као синдикалних представника, да своје чланове и остале запослене у Предузећу на време упозоримо и на овакве могућности.

● Без обзира на мобилизацију владе, борба са кризом неће бити иако крајка?

Светска криза о којој медији брује само је додатно отежала наше ионако поприлично тешке услове у којима послујемо. У кризним временима, фирма чији су главни производ услуге, нема баш неку сјајну перспективу, поготово систем који је инертан као наш, на тржишту које је тек мало боље регулисано него Дивљи запад у доба каубоја и револвераца. Читамо по новинама да наша „конкуренија“, фамозне курирске службе, мимо прописа превозе све и свашта, без адекватне контроле и казне за прекршаје. А ми у Пошти имамо ситуацију да свако мало надлежни државни органи контролишу најразличитије сегменте пословања, и казне, малтене, само пљуште. Не могу се имати различити аршини за различите „играче“ на истом тржишту, али, на жалост, ту смо где јесмо, у парадоксалној ситуацији да је држава као законодавац и контролор најстрожија према фирми која је у њеном власништву, а „либерална“ према осталима. Додајте на то и чињеницу да наш пословни приход у овом тренутку доводи у питање и оволике зараде, да нам у скорој перспективи предстоји и редефинисање власничких односа са Телекомом и Поштанском штедионицом, и ето ситуације која није нимало ружичаста.

Лично мислим да је кризно време право за довођење ствари у ред, па можда чак и радикалне резове на тржишту поштанских услуга, с обзиром на то да нам је држава ту где јесте, имам утисак да ће све ово мало дуже потрајати.

● *Као да се криза њренела и на синдикални ниво. Репрезентативни синдикати нису успели да изборе њраво на рејрес и ѡиљи оброк, усљукнули су ѡред образложењем да, услед ѡлобалне финансијске кризе, ѡслодавац није у мојћносћи да исљлађује ове ѡринадлежносћи. С друје сљрране, Конфедерација слободних синдиката, чији је Синдикат ПТТ Србије оснивач и члан, још није успела да докаже рејресентативносћ и са владом седне за ѡрејоварачки сљо као равнораван ѡарљнер?*

Општи колективни уговор и дешавања у вези с њим већ су у запећку збивања. Сви су сада фокусирани на борбу против кризе и очување радних места. Репрезентативни синдикати су на врх листе приоритета ставили управо то питање, мада ни ту не видим неки снажан синдикални утицај нити доследно наступање. Понашање представника репрезентативних синдикалних централа и у овој ситуацији на прави начин илуструје квалитет синдикалне сцене и њене тренутне домете. Штрајк против отпуштања може у једној Грчкој или Немачкој, рецимо, да окупи милионе радника. А код нас? Ко је од чланова синдиката у овом тренутку спреман да изађе на улицу, одрекне се своје зараде колика год да је, ко је спреман да ризикује радно место? Колико је чланова синдиката спремно на упорност и истрајност у борби за синдикалне захтеве? Не стичу се синдикални поени подилажењем маси, причањем онога што би чланство желело да чује, претњама штрајком, већ конкретним резултатима.

Две репрезентативне централе једва да имају представнике запослених у јавном сектору, који, будимо реални, једини ради у овој држави, а управо је јавни сектор, односно запослени у њему, темељ чланства КСС. Жалосно је што је за државу квантитет и даље једини критеријум за доказивање репрезентативности, мада, кад смо већ код квантитета, Унија

послодаваца представља свега два одсто радништва у Србији. Но, ми и даље радимо на увећању броја чланова Конфедерације. Приступили су нам синдикати медицинских радника, два синдиката из Железнице, а и преговори са синдикатима металаца о њиховом приступању су при крају, тако да се надам да ћемо ускоро прескочити тај фамозни „цензус“. Репрезентативност Конфедерације сигурно би била одлична ствар, мада сам мишљења да то може бити и потенцијално опасно, јер не желим да нас само номинални збир чланова потврди као равноправне партнере влади, већ бих радије да наша борба за место на синдикалној сцени потраје и годину дана дужи, али да са квалитетом уђемо као репрезентативни „играчи“ на синдикалну сцену. Централа као што је Конфедерација, коју чине јаки и аутохтони синдикати, захтева један специфичан процес формирања, али сам чврсто уверен да, када се КСС као синдикална капа формира на прави начин, она има перспективу.

● *Поменули сље ѡдилажење маси и ѡрејње шљрајком. Није ли Главни одбор, доношењем одлуке у сљујању у шљрајкачке акљивносћи и ѡрејменовању Извршној одбора у Шљрајкачки, на извесљан начин дезавуисао шљрајк као улљиматљивно средство синдикалне борбе, будући да један шљрајк уљозорења и ѡрошесљ који су одржани нису дали очекиване резултатље, ниљи су Синдикатљ ѡмакли са ѡсловодсљвом и ресорним минисљарсљвом?*

Већ сам рекао да нисам присталица штрајка по сваку цену, али је ситуација у једном тренутку постала таква да смо доведени у позицију да се бавимо проблемима који су изван оквира синдикалног деловања. Покушали смо да јавности укажемо на проблеме с којима се Пошта суочава и на катастрофалан однос државе према свом оператору. Штрајк упозорења био је, у том тренутку, најбољи

начин да нас јавност чује. Ми јесмо тражили и побољшање материјалних услова, али смо првенствено хтели да изазовемо толико потребну промену односа државе и министарства по питању либерализације тржишта и нелојалне конкуренције. Тада је то изгледало као борба с ветрењачама, али ево, ових дана се навелико пише како се ресорно министарство припрема да уведе ред на тржишту поштанских услуга. Ако у тој намери наш штрајк има бар мрвицу заслуга, морам рећи да сам више него задовољан његовим резултатима. Осим тога, ми смо тада практично стопирали усвајање измењеног Закона о пошти у Скупштини. Свесни смо да смо на себе преузели и део одговорности који нам не припада, али сматрам да је то добро, јер смо покушали да на тај начин остваримо ниво синергије неопходан за промене и побољшање статуса Поште у односу са државом.

● *Репрезентативни синдикати у Предузећу дали су, малтене, безусловну подршку стратешким плановима менаџмента за даљи развој ПТТ-а и припрему за тржишну утакмицу која Пошти предстоји, а према неким је већ у току. Наравно, улагање у развој, поготово на дужи рок, подразумева и извесна одрицања запослених, пре свега у материјалном погледу. Не чини ли Вам се овај потез помало брзоплетим, будући да смо се, много пре него што су стратешке инвестиције уопште дошле на ред, суочили са директним последицама глобалне економске кризе? Имају ли синдикати у Пошти у овом тренутку снаге да се са овим изборем, односно да, пре свега, ублаже финансијске последице кризе које су већ снашле ПТТ раднике?*

Криза јесте тешка, али је то и период, искуства кажу, из којих трећина привредних субјеката изађе ојачана. Стратегија развоја нама ће омогућити да, кад се криза оконча, у битку на тржишту уђемо спремнији, са квалитативно унапређеним постојећим и новим услугама, технолошки опремљенији. Отуда сматрам и да не би било поштено да ми, као представници радника, правимо некакав отклон према стратешким плановима менаџмента. Ја подржавам све што се уложи у циљу побољшања квалитета и

услова рада, стицања профита, последично и побољшања материјалног положаја запослених уз, морам опет да напоменем, неопходан предуслов да свако од нас понесе свој терет одговорности за резултате свога рада.

Што се борбе за умањење финансијских последица глобалне кризе тиче, то, на жалост, није у нашој моћи, а о нашим конкретним корацима и договореном у 2009. години већ је раније било речи.

● *Ово је изборна јодина у Синдикату ПТТ Србије. Након вишемесечне рада, Сјайштарна комисија ће пред Скујштинину изнећи предлој новој сјајштарној, љрема којем би љребалло да се сјроведу избори. Каква је Ваш љојлед на даље љерспективне синдикалној орјанизовања у ПТТ-у?*

Предстоји нам регионализација, која ће испратити промене исте вр-

сте на нивоу Предузећа. Оно што ни један акт ни папир не може да донесе, то су људи. Одговорни, способни, образовани, квалитетни и вољни да се синдикално ангажују и то је оно на чему ћу лично у овом изборном процесу инсистирати. За веома кратко време ушли смо у један тежак период у којем нам је, уместо борбе за побољшање материјалних услова, императив борба за очување радних места и заштиту права на рад. Надам се да тај период за нас у Пошти неће предуго трајати, управо због тога што очекујем ће избори у Синдикату у први план избацити људе који ће личним ангажманом и одговорношћу допринети да лакше пребродимо ову кризу. Надам се и да ће наше чланство умети да препозна такве људе.

Б. Д.

Директору смањена плата

Управни одбор ЈП ПТТ саобраћаја Србија донео је одлуку о смањењу плате генералног директора нашег предузећа за 20 процената.

Како сазнајемо, ту одлуку је иницирао сам генерални директор Горан Ђирић а у складу са препоруком Владе Србије о смањењу зарада директорима у јавним предузећима.

У складу са тим препорукама Управни одбор је кориговао поједине ставке Плана набавки ради обезбеђења несметаног функционисања ПТТ система.

СТАТУТАРНИ ОДБОР УСАГЛАСИО КОНАЧНИ ТЕКСТ ПРЕДЛОГА СТАТУТА

Припремљени за скупштину

Статутарни одбор Синдиката ПТТ Србије усагласио је текст Предлога статута и понудиће га на усвајање Скупштини која ће бити одржана крајем априла.

На текст који је, као нацрт, добио зелено светло на претходној седници највишег синдикалног органа, током периода јавне расправе примедбе је доставила само изборна јединица Београд.

Према речима чланова Статутарног одбора, усвојен је добар део предложених измена, чиме је текст добио на квалитету. Штета је што се више наших активиста није ангажовало на овом пројекту и доставило своје предлоге, што би сигурно утицало да предложени текст буде још бољи.

„Заиста смо се потрудили да предложени текст буде што бољи, али је чињеница да је Статут константно подложен критици и променама. Сваким новим читањем овог предлога увиђамо нове проблеме, недоречености или потенцијални проблем у тумачењу. Мислим да смо успели да га макси-

Сјайштарни одбор Синдиката ПТТ Србије

мално ишчистимо и прилагодимо нашим потребама. Нисмо усвојили све достављене примедбе на текст Нацрта, па очекујемо живу расправу и гласање о амандманима на самој седници Скупштине”, каже за „Поштар” **Косара Станковић**, председник Статутарног одбора.

Од значајнијих измена које су предложене, издвајамо нов на-

чин бирања носилаца највиших функција у Синдикату (према предлогу, бира их Скупштина а не Главни одбор, као до сада), уводи се регионална организованост и регионалне скупштине, а Извршни одбор би требало да буде оперативнији и одговорнији увођењем новог начина бирања његових чланова.

СВЕТСКА ЕКОНОМСКА КРИЗА ИЗ МОГ УГЛА

Јесмо ли свесни шта нам се дешава?

Актуелна економска криза је сигурно највећа криза од тридесетих година прошлог века. Она не да није мала, него је највећа могућа – светска. Све је почело америчким колапсом у хипотекарним кредитима у августу 2007. као последица неусклађености понуде и потражње. Глобални капитализам показује сву своју нелогичност и суштинску грешку због које државе банкротирају, владе падају а огроман број радника, који су најмање криви за све што се дешава, остаје без посла.

Кажу да је комунизам, за раднике, идеалан друштвени систем који су деградирани и уништили сами комунисти, односно комунистичка елита, а нешто слично се сада дешава и са капитализмом. Уништавају га сами капиталисти у безобзирној и незајажљивој жељи да свој капитал увећавају, не размишљајући о последицама отварања пандорине кутије из које је изашла глобална економска криза.

Све то у великој мери утиче на положај и будућност радника свуда у свету па и код нас, те смо овој теми посветили посебну пажњу у овом броју. У разговору са генералним директором, господином Гораном Ђирићем, размотрили смо утицај кризе на наше предузеће, као и мере које пословодство предузима како би последице по систем и радна места биле минималне. Синдикат ПТТ Србије даје свој допринос и задужио је Извршни одбор да активно ради на стратегији која ће садржати мере рационализације, указивати на могуће уштеде, али и на бахато понашање према имовини Поште. У овом тексту даћемо виђење узрока глобализације и светске финансијске кризе из радничког, синдикалног угла.

Нико се не бави стварним узроцима

Пре свега, веома је чудно да се нико не бави стварним узроком кризе, и поред свих чињеница и доказа. Вероватно да је страх од губитка стеченог нивоа привилегија и капитала основни разлог за неприхватање очигледног, али се поставља питање може ли се изаћи из кризе и овог зачараног круга ако се, пре свега, не погледамо у очи и признамо ко нас је довео у такву позицију. Капиталистички систем

у садашњој форми (корпорацијски капитализам) је потрошен, а слаби су изгледи да се стање суштински промени, јер садашње политичке и финансијске структуре ту чињеницу

Раднички одговори на кризу

нису ни признале, а камоли се ангажовале на проналажењу новог, ефикаснијег система.

Анализирајући узроке глобалне економске кризе долазимо до одговора који гласи: структурна грешка капитализма, која се састоји у немогућности трајног одржавања равнотеже између производње и потрошње робе и услуга. Равнотежа производње и потрошње трајно се одржава тако што се профит и уштеђени новац претварају у капитал и враћају у процес формом кредита становништву, фирмама и државама. Ово функционише без проблема до момента када финансијски капитал не прерасте пропусну моћ реалног кредитног тржишта, када се траже нова тржишта и стварају нови кредитни продукти, што по правилу нема очекиване ефекте, а има за последицу светску финансијску кризу.

Тешко је мотивисати раднике да се буне

Неравнотежу између производње и потрошње потенцирају у ве-

ликој мери: технолошки напредак, глобализација, инфлација и актуелна пореска политика, јер доводе до смањења куповне моћи становништва, а тиме и до пада потрошње.

Технолошки напредак који се састоји од аутоматизације производње робе и услуга, те информатизације, изазива масивно укидање радних места и незапосленост, што има за последицу смањење потрошње. Глобализација, инфлација и пореска политика код дела радника који су имали срећу да сачувају своја радна места изазивају реално смањење њихових плата. Тешко је мотивисати раднике да се буне и протестују у таквим околностима, јер постоји страх да ће остати без посла (због технолошког вишка или измештања производње).

Дакле, власници капитала у развијеним капиталистичким земљама су, уз асистенцију својих демократских власти, изгубивши контакт са реалношћу и у тежњи да што више увећају свој капитал, радили на урушавању капиталистичког система, а то значи да су, дугорочно гледано, радили у корист властите штете.

Криза и Србија

У нашој држави, када је криза у питању, све се углавном своди на приче о штедњи и смањењу јавне потрошње. Подржавамо, наравно, сваку врсту штедње која ће допринети изласку из ове ситуације, али је недопустиво да се криза изазвана глобалним проблемима преломи преко леђа радника који немају ништа са узроцима саме кризе.

Са друге стране, више је него очигледно да радници у Србији немају на чему уштедети, јер је просечна зара-

да (без пореза и доприноса) исплаће-на у јануару износила 28.877 динара. Када су мере штедње у питању, веома је битно да се ове мере донесу кроз дијалог социјалних партнера на свим нивоима, да се ова проблематика размотри да би се видело где се може уштедети, јер се не сме нарушити социјална политика према најугроженијима и ту ће синдикати морати да одиграју своју улогу.

Постоје и озбиљна размишљања и предлози синдикалних активиста како се супроставити овом глобалном проблему на локалном нивоу, у Србији. Пре свега, сматрамо да треба:

- смањити трошкове рада предузећима и учинити привреду конкурентном
- подстаћи стране инвестиције
- формализовати неформалну економију
- радучинити исплативијим (нестанак радничке сиротиње)
- повећати неопорезиви део зараде до нивоа бруто минималне зараде
- увођење неопорезивог топлог оброка (до 10% просечне зараде)
- увођење синтетичког-прогресивног пореза на доходак грађана
- укидање доприноса за здравствено осигурање и финансирање опште здравствене заштите из посредних пореза

Има ли снаге у радничким покретима?

У компанијама као што је наша излаз из тренутне ситуације треба тражити у потезима државе и способности менаџмента да фирму сачувају и проведу је кроз ове мутне и опасне воде. Досадашњи резултати и сналажење наше државе и наших менаџера не дају нам пуно разлога за оптимизам, али је сигурно да би паника и безглаво комешање проблеме учинили већим. Можда нам помогне чињеница да смо научили да се носимо са разним кризама и да калкулишемо са ризиком, што нам ипак не даје за право да будемо неми посматрачи, јер је проблем заједнички.

Питање је има ли снаге у радничким покретима и синдикатима који

окупљају све људе који живе од свог рада да на прави начин одговоре на сва ова дешавања која ће утицати на будућност и судбине свих нас? Хоће ли се све те расцепкане организације ујединити и значајније утицати на стварање неког новог, праведнијег система, или смо дефинитивно прихватили модел потрошачког друштва у коме свако мисли само на себе. Има ли међу нама још идеалиста?

Ако се нешто битно не промени у скорије време, реално је очекивати велике радничке немире који ће кренути са извора кризе, из економски најразвијенијих земаља. Морамо бити солидарни и спремни да утичемо на своју будућност и можда је први корак да постанемо свесни шта нам се дешава. За почетак, нека овај текст буде наш мали допринос томе.

М. Б.

РАСКИНУТ УГОВОР СА „ДУНАВ ОСИГУРАЊЕМ“

Ускоро лечење на ВМА?

Вест о раскиду уговора са „Дунав осигурањем“ о допунском здравственом осигурању запослених у Пошти изазвала је велику недоумицу код нашег чланства на терену. Због тога су чланови Главног одбора на последњој седници тражили информацију у вези са том темом, а посебно су их интересовале евентуалне последице ове пословне одлуке.

Пошто је Синдикат ПТТ Србије активно учествовао у тендерској комисији за избор компаније која ће допунским осигурањем да покрије захтеве наших запослених за случајеве тешких болести и хируршких интервенција под најповољнијим условима, имамо обавезу према чланству да се укључимо у решавање овог значајног питања.

Подсећамо да је својевремено ова комисија као најповољнијег понуђача изабрала компанију „Дунав осигурање“ и то за цену око 27 милиона динара на годишњем нивоу. За наведену суму, допунским здравственим осигурањем за случај тежих болести и хируршких интервенција било је обухваћено 16.218 ПТТ радника.

Осим запослених на неодређено време, осигурање је покривало привремено радно ангажована лица, и то за случај тежих болести (надокнада је била 150.000 динара), док је за хируршке интервенције осигурана сума износила 100.000 динара.

Руководство Синдиката ПТТ Србије по први пут се са темом промене начина осигурања запослених сусрело на колегијуму генералног директора, на коме се разговарало о Плану пословања за 2009. годину. На том састанку је генерални директор Горан Ћирић истакао да му се чини да је логичније да Предузеће потпише уговор за неком здравственом установом (на пример са ВМА) ради обезбеђења најбоље могуће услуге за запослене, јер плаћати „Дунав осигурању“ 27 милиона динара годишње, а затим доћи до тога да је реализација свега седам милиона – није домаћински. Још једна идеја која је споменута на овом састанку је и да се запосленима у ПТТ-у омогући приоритет, односно да могу улазити преко реда, у случају хируршке интервенције.

Генерални директор је задужио свог заменика **Милоша Мишчевића** да изврши анализу целе приче у вези са осигурањем, а све у циљу повећања ефикасности искористења буџета и несмањене бриге за запослене, што би требало да резултира закључењем уговора са Војно медицинском академијом. Синдикат ПТТ Србије очекује реализацију ове идеје, али, осим тога, предлаже и да, осим уговора са ВМА, слични уговори у будућности буду склопљени и са другим клиничким центрима.

Нове приче о кризи и моралу

Пише: Благоје Свркота

Прође зима, прођоше и многобројни празници и догађаји, минуше ли минуше, од прошлог новембарског издања „Поштара“. Накупило се много тога, „млого“ заиста. И углавном, сем Божића и новогодишњег дочека, Савиндана и свих редом крсних слава, државног празника Сретења и прелепог Осмог марта, све је друго било у знаку економске кризе, која је због „намерног“ кашњења ипак и „званично“ стигла и до нас. То кажем, јер су нас наши вајни „економски ауторитети“ уверавали да ће поред нас проћи као поред „турског гробља“ и да ће то, та светска економска криза, бити, чуј бити, одскочна даска за посрнула српску привреду?!

У сну, а „широм отворених очију“, донет је узбудљиви ребаланс буџета за прошлу годину, а онда су „синуле“ нереалне пројекције на којима је кројена државна каса за 2009. годину. Све је то испало доста неозбиљно када се зна да за добро здравље наших живота брине 27 министарстава и бројка од 28.000 државних службеника.

И где поново виђеног чуда: по седми пут заредом није донет завршни рачун буџета, овог пута за прошлу 2008. годину. Ако неко предузеће, удружење или невладина организација не предају завршни рачун до краја фебруара обрали су бостан, а највеће предузеће у Србији, зна се да је то засигурно и непобитно Држава - то не чини. И то је заиста невероватно, и свакако забрињавајуће.

Јер, власт није богом дана, она је изабрана и ред је да полаже рачун грађанима, и то јавним објављивањем. Свака помисао, а да не говорим о исхитреној ароганцији, да постоји знак једнакости између власти и отаџбине, пука је заблуда, опасна чак. Слободан сам да подсетим и на ово: Једном је, далеке 1872. године, први председник владе грађанске Француске Леон Гамбета рекао да „љубав према отаџбини не зависи од политичког режима земље којој се припада“. То се мора знати, као и Оченаш.

Елем, истина се не може сакрити, поголема криза је ту, а главни фактор за повлачење одлучних потеза, за које је и обавезан и надлежан, изгледа као раштимовани оркестар. Те, биће солидарних пореза, те неће их бити, па биће ово, па биће оно, па – видећемо?! Добро одмерени НИН у најновијем броју истиче следеће: „Уколико само недељу дана након договора са ММФ-ом о повећању пореза на зараде изнад 12.000 динара Влада Србије одустане од таквог решења, потребне приходе, сви су изгледи, мораће да „искамчи“ или повећањем пореза само запосленима у јавном сектору, или повећањем акција и ПДВ-а, или и једним и другим“.

Овде најбоље пристаје реченица да синдикати, а ту је и наш доста снажни Синдикат ПТТ радника, засигурно неће деловати раштимовано и да су рачунице „раштимованих“ у том смислу скроз, скроз погрешне. „Не дамо држави да нас тера у сиромаштво“, одлучно је реаговање Конфедерације слободних синдиката.

А, код нас, у Пошти:

– Управни одбора Фонда солидарности ради и делује транспарентно и одговорно, сваког месеца помоћ стиже на праве адресе.

– Наше руководство Синдиката упутило је добро интонирано писмо ресорном министарству након детаљне анализе стања и уочене небриге за ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“, које се по Закону сматра јавним поштанским оператером.

– Изражен јасан и чврст став: Очекујемо зараду из добити, слично оној из прошле године, 1,3 нето децембарске зараде, 60 посто у мају, а 40 посто у септембру.

– На Главном одбору у Великој Плани изгласано поверење председницима Синдиката Александру Павловићу и Главног одбора Милораду Будимиру, а на новој седници у Београду појавио се генерални директор Горан Ћирић и изнео оцену Завршног рачуна и концепцију превладавања тешког стања у Пошти.

– Захтевано је од првог човека наше компаније (прво је 20. фебруара генерални директор Ћирић примио руководство Синдиката, а 5. марта је активно учествовао у раду Главног одбора), да предузме све мере како посао и зараде не би били угрожени. Став нашег Синдиката је да се успостављањем веће одговорности, као и децентрализацијом Предузећа, може поправити тежак економски положај Поште, као и да постојеће резерве нису адекватно искоришћене, укључујући ту и агресивнији наступ наших менаџера и значајно повећање обима услуга. Нови „стари“ уговори са великим системима, враћање „сивог посла“ у редовне токове, бољи и ефикаснији рад од горе до доле и од доле до горе, активна штедња и корисна рационализација, и примењена одговорност за нерад и за неуспех – то нас све чека.

– После дуго времена од стране првог човека наше компаније истакнута је насушна потреба да се у центар ставе конструктивни односи са Телекомом, Банком Поштанске штедионице, Телусом, другим јавним предузећима, министарствима, локалним самоуправама, комуналним предузећима и установама по општинама... То је огромно охрабрење, јер је наш први човек по први пут, након низа генералних директора, говорио о чињеницама које су кључ будућности, а не квака списка дугих и углавном веома спорних или неуспешних и за Пошту скупих експеримената.

– Јер, од када је светска економска криза почела да „куца“ на врата Србије, песимистички поглед на будућност постао је саставни део размишљања. Мало је добрих примера, мало је добрих прича. На моменат се учинило, да трачак светлости има шансу и да Пошта неће пасти на колена. Танјуг је јавио 23. марта (сетио сам се давних времена кад је Танјуг, без премца, био једна од најпоузданијих и најбољих светских агенција), да је Управни одбор Поште Србије генералном директору, на његову иницијативу, смањно

плату за 20 посто. Морално, нема шта. Кад би таквих, са високим нивоом све-сти и одговорности, било више. Онога из ЈАТ-а једва су натерали да се скло-ни, јер је обожавао и своју страначку величину и своју превисоку плату.

– Наш Синдикат, 24. и 25. априла, чека редовна Скупштина, овога пута у Соко Бањи. Посао озбиљан, нема шта. Доноси се нови Статут, дају се упутства за предстојећи период, за чвршћи син-дикални рад, јер је ово и година редов-них избора у Синдикату, па застајања не сме да буде. Рачунам на већ исказан висок ниво умешности, политичког ре-флекса и знања учесника, све су то иску-сни синдикални лидери и активисти.

Пролеће је.

Пре десет година били смо бомбар-довани од НАТО алијансе. Страшној рушилачкој кампањи дали су име „Ми-лосрдни анђео“?! Добро су знали шта раде. Срушили су Милошевића. Увели демократију. Отели су нам КОСМЕТ. Произвели акутне, стресне, одложене и хроничне болештине. Дали нам кре-дите и – учврстили сиромаштво.

Ипак, има наде. Сутра је нови дан.

АКТИВНОСТИ КОНФЕДЕРАЦИЈЕ У ГРАНИ ПОШТА, ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА И МЕДИЈА

Нема приватизације Телекома без учешћа синдиката!

На седници Управног одбора Удружења власника акција „Телекома Србија“ а. д., која је одржана 10. фебруара у Београду, поред осталих питања, разматрано је све чешће по-јављивање у медијима изјава пред-ставника власти и стручне јавности о приватизацији компаније „Телеком Србија“ а. д. и последица које оне имају на јавност и запослене у овој компанији.

Како се у овом контексту појављу-ју различита мишљења и ставови, Управни одбор је подржао ставове репрезентативних синдиката у ко-јима се тражи од представника др-жаве да са крајњом озбиљношћу процене све аспекте приватизације Телекома, уважавајући позицију и

значај ове компаније за српску еко-номију, постојеће стање на светској берзи капитала и утицај светске еко-номске кризе на српску привреду, као и на важећу законску регулативу и потписан споразум Министарства економије и регионалног развоја са Конфедерацијом слободних синди-ката за спровођење Закона о праву на бесплатне акције и новчану накна-ду коју грађани остварују у поступку приватизације.

Овом приликом је поновљен став представника синдиката, који су истовремено и чланови Гранског по-вереништва, да без активног учешћа репрезентативних синдиката нема приватизације компаније „Телеком Србија“ а. д.

ПИСМО ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Ускоро и радикалније акције

Председнику, Славици Ђукић Дејановић

Поштована,

Десетог децембра прошле го-дине, после заједничког протеста Конфедерације слободних синди-ката и АСНС испред Владе Републике Србије, примили сте делегацију на-ших представника. Том приликом смо Вам изнели одређене проблеме који се тичу социјално-економског положаја наших чланова и осталих запослених у секторима које пред-стављамо, као и игнорисање Владе Републике Србије нашег захтева да се сви проблеми решавају кроз отво-рен социјални дијалог.

Од Вас смо тада добили обећање да ћете уложити напор и своју др-жавничку позицију као посредник у жељи да до дијалога наших пред-ставника са представницима владе и дође. И поред свих наших настоја-ња, ни после три месеца до тог ди-

јалога није дошло. Из тог разлога, међу нашим члановима расте неза-довољство и све чешће се чују захте-ви да се крене у радикалније акције, што ће се неминовно и десити.

У међувремену смо, у складу са Законом о раду, покренули питање легитимности рада Социјално-еко-номског савета, односно преиспи-тивања репрезентативности неких његових чланова. Прошли су сви законски рокови да се по нашем захтеву и сличним захтевима Удруже-ња послодаваца малих и средњих предузећа и предузетника Србије и синдиката АСНС покрене законом утврђена процедура. Чланови Одбо-ра за утврђивање репрезентативно-сти из редова оних чланова СЕС чија се репрезентативност преиспитује, свесно врше опструкцију и крше За-кон. С друге стране, министар за рад и социјалну политику, по нашим са-

знањима, ништа не предузима да се ова ситуација промени.

Како последице светске економ-ске кризе нису заобишле ни велике државне системе, финансијски и јав-ни сектор, наши чланови синдиката се суочавају са драстичним падом животног стандарда, смањивањем зарада и повећањем отпуштања. Сматрамо да постојеће мере Владе Републике Србије нису адекватне ни довољне да се спрече озбиљне социјалне, па и шире друштвене по-следице економске кризе у којој се налазимо, те да у њено решавање треба укључити све државне органе и социјално одговорне групације.

Из тих разлога тражимо од Вас да у најскорије време примите нашу делегацију, како би смо Вам изнели наше предлоге и размотрили могућ-ност за укључивање скупштинских органа у заштиту законитости и ре-шавање наведених питања.

Информација о отплати старих стамбених зајмова

Због проблема које имају са отплатом стамбених зајмова, обратила нам се група наших радника у намери да иницирају разговоре који би резултирали решавањем њиховог проблема. Преко нашег листа они се обраћају и генералном директору Предузећа:

Поштовани директоре,

"Ми, већином стари радници ПТТ-а (многи су већ пензионери), смо у периоду од 1999 до 2005. године добили стамбене зајмове од ЈП ПТТ саобраћаја Србија са каматом од 1 одсто годишње и ревалоризацијом раста цена на мало у Републици, а највише до стоје раста зарада у Предузећу.

Наш проблем је што оваквим начином отплате никада нећемо отплатити кредитне пошто се наш дуго, и поред чињенице да је редовно сервисирамо, константно увећава.

Примера ради, зајмодавац 1999. године ПТТ Србија (а не ЕФГ Банка) одобрава стамбени зајам у износу од 202.216.00 динара, што је тадашњем курсу износи приближно 10.000 немачких марака или касније 5.000 евра. После девет година редовно сервисирања кредита, дуго уместо да се смањи увећава се на преко 500.000 динара.

Како отплата расте на месечном нивоу износи од 20-24 евра, проситом математиком, множењем са 480 месеци (кредит је на 20 година), долазимо до суме од 10.080 евра. Добили смо 5.000 евра, враћамо 10.000 евра а уз све то главница се сваке године увећава и нема начина да се умањи или да је отплатимо до краја радног века.

Желимо да покренемо процедуру и у разговору дођемо до решења овог проблема како наша деца не би наследила дугове који не могу никада да се врате."

Истражујући ову тему сазнали смо да су ти кредити велики проблем и за само Предузеће, а чињенице до којих смо дошли кажу следеће: Услови и начин доделе стамбених зајмова за посленима у Јавном предузећу ПТТ саобраћаја „Србија“ су, до ступања на снагу Уредбе о решавању стамбених потреба изабраних, постављених

и запослених лица код корисника средстава у државној својини, били уређени Правилником о решавању стамбених потреба у ПТТ-у. Одлуком Управног одбора из 1995, као и одлукама о измени те одлуке из 1996. и 1998. године, којима је било предвиђено да се стамбени зајам одобрава са каматом од један одсто на годишњем нивоу, са отплатом у једнаким месечним ратама, са роком отплате од 40 година, уз ревалоризацију са стопом раста цена на мало у Републици Србији, а највише до висине раста просечне месечне нето зараде у Пошти Србије, у шестомесечним обрачунским периодима са стањем на дан 1. јануар – 1. јули текуће године.

На иницијативу Синдиката ПТТ Србије, одлуком Управног одбора из 2001. године, услови отплате стамбеног зајма су олакшани зајмопримцима, зато што је од 1. јануара 2001. године укинута камата од један одсто на годишњем нивоу, а као додатни корективни фактор за усклађивање месечне отплатне рате, уведен је и трећи чинилац – стопа раста зарада у Републици Србији. Према томе, од почетка 2002. године, стопа раста остатка дуга и месечне отплатне рате није могла бити већа од раста цена на мало у Републици Србији или раста зарада у РС, а највише до висине раста зарада у Предузећу, зависно од тога шта је зајмопримца било најповољније.

Из свега наведеног следи да стопа раста остатка дуга, односно месечне отплатне рате у једном обрачунском периоду никако не може да буде виша од стопе раста месечне зараде у Предузећу, али је могла (а често и бивала) бити нижа од тога, уколико је стопа раста цена на мало, односно стопа раста зарада у РС, била нижа од стопе раста просечне зараде у Преду-

зећу. Зајам је исплаћен у динарима и његова отплата се врши у истој, а не у страниј валути, као што многи претпостављају.

Такође је важна чињеница да су средства за стамбене зајмове додељивала из пословних средстава Предузећа, а не из посебног фонда. Важно је истаћи и да је Предузеће, као зајмодавац, уписало хипотеку првог реда на непокретности, купљеном средствима додељеног стамбеног зајма, али то не значи да је оно власник купљене непокретности. Зајмопримац је искључиви власник купљене непокретности, што произилази из законских прописа из закљученог уговора о купопродаји. Она се може отуђити уколико је потенцијални купац сагласан да купи непокретност са теретом, под условом да зајмопримац добијеним средствима реши стамбену потребу на повољнији начин. Поред тога, постоји могућност да се упише хипотека и на другој непокретности, прибављеној средствима од продаје, а да се истовремено брише иста са првобитно купљене непокретности.

То су чињенице до којих смо могли да дођемо у службама нашег Предузећа. Укратко, схватајући бизарност читаве приче, ПТТ се одрекао тог једног процента из уговора а за раднике се приликом обрачуна примењује повољнија варијанта. Све друго су законске категорије из самог уговора и нико за сада нема решење, јер се главнице кредита и поред предузетих мера и редовне отплате не смањују.

Овим текстом и простором који смо дали нашим колегама желимо да покренемо дијалог између заинтересованих страна, како би се ипак нашло решење прихватљиво за обе стране.

ФОНД СОЛИДАРНОСТИ СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ

Солидарна помоћ кад је најпотребније

Да подсетимо, учлањењем у Синдикат ПТТ Србије постаје се и члан Фонда солидарности који функционише према сопственом правилнику и упутству за рад. Случајеви у којима се стиче право на коришћење средстава Фонда стриктно су и детаљно прописани поменутих акција а поменућемо оне најчешће коришћене: боловање преко три месеца, смртни случај члана Фонда или члана његове породице, лекови и надокнаде трошкова лечења, итд.

Правилником је предвиђено да члан Фонда свој захтев са потребном документацијом предаје својој синдикалној организацији а она га, након

провере, прослеђује Управном одбору Фонда до 15-тог у месецу.

Чланове Управног одбора Фонда солидарности бира Главни одбор Синдиката ПТТ Србије и он има девет чланова и стручног сарадника. Седнице Управног одбора Фонда се одржавају једном месечно, када се и доносе одлуке о расподели средстава Фонда.

У претходној години средства Фонда солидарности је користило 2046 чланова и њима је додељено 14.981.784,00 динара. Према врсти помоћи најзаступљеније је боловање преко три месеца, а затим следе смртни случајеви, лекови и лечења чланова и њихових породица.

Поред добрих резултата, постоје и проблеми са којима се суочавају чланови Управног одбора Фонда. То су, пре свега, некомплетни захтеви који нису у складу са Правилником, а који и поред сталне едукације активиста на терену и даље стижу. Све синдикалне организације су добиле Правилник и Упутство који су доступни и свим члановима преко сајта Синдиката. Пракса да се седнице одржавају у седиштима синдикалних организација, усмерена је на едукацију активиста на терену и то даје позитивне резултате. Одлуке Фонда се редовно шаљу синдикалним организацијама, а доступне су и свим нашим члановима на нашој веб презентацији.

Лист „Поштар“ даје свој допринос њиховом раду, па у наставку можете прочитати комплетан текст Правилника и Упутства којим се ближе регулишу висина одобрених средстава, приоритети исплата и други критеријуми који су у вези са коришћењем средстава Фонда.

Табела: Извештај о додељеним средствима Фонда

1.	Дирекција предузећа	1.257.900,00 динара
2.	Угоститељство	70.000,00
3.	Издавачка делатност	234.000,00
4.	Одржавање	135.700,00
5.	Аутосервис	196.850,00
6.	Београд центар	1.891.750,00
7.	Београдски венац	2.019.300,00
8.	Земун	647.800,00
9.	Транспорт и прерада	678.950,00
10.	Ваљево	140.000,00
11.	Пожаревац	186.100,00
12.	Смедрево	237.000,00
13.	Шабац	467.000,00
14.	Панчево	324.800,00
15.	Ниш	801.400,00
16.	Бор	78.800,00
17.	Зајечар	142.020,00
18.	Пирот	107.000,00
19.	Лесковац	59.400,00
20.	Прокупље	225.164,00
21.	Сек. и сл. Н. Сад	33.300,00
22.	Нови Сад	1.124.500,00
23.	Зрењанин	503.750,00
24.	Киkindа	200.300,00
25.	Суботица	242.800,00
26.	Сомбор	129.600,00
27.	С. Митровица	524.400,00
28.	Крагујевац	359.500,00
29.	Јагодина	455.000,00
30.	Краљево	417.200,00
31.	Крушевац	277.600,00
32.	Ужице	493.700,00
33.	Чачак	210.700,00
34.	Приштина	68.500,00
35.	Југомарка	40.000,00

Еуродијагностика

Подсећамо све наше чланове да Синдикат ПТТ Србије има Уговор са Заводом за радиологију и ултразвучну дијагностику „Еуродијагностика“ о пословној сарадњи. Сви чланови Синдиката ПТТ Србије и чланови њихових породица могу да, под посебним условима, обаве следеће услуге у Еуродијагностици: МР – магнетна резонанца, ЦТ – скенер, УЗ – ултразвук, Колор доплер, Мамографију, Иригографију, РТГ – рентген, ЕЕГ и ОРЛ. Сви чланови Фонда солидарности и чланови њихове уже породице (брачни друг и деца) могу, уз одговарајућу лекарску документацију и рачун који су платили у Еуродијагностици, да остваре рефундацију трошкова преко Фонда солидарности Синдиката ПТТ Србије. Детаљнију информацију можете наћи на нашем сајту или се информисати код свог синдикалног представника.

Правилник Фонда солидарности

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Полазећи од начела хуманости и солидарности, а у циљу очувања и заштите здравља, чланова Фонда солидарности (у даљем тексту Фонда) и чланова њихове уже породице, коју чине брачни друг и деца, у Синдикату ПТТ Србије (у даљем тексту Синдикат) образује се посебан Фонд солидарности за све запослене чланове Синдиката.

Поред основне намене одређене у ставу 1. овог члана, средства фонда користе се и одобравају у случајевима:

- смрти члана фонда,
- смрти члана његове уже породице и
- смрти родитеља члана фонда.

Изузетно средства Фонда се могу користити и за ублажавање последица елементарних непогода или ванредних догађаја, што ће се регулисати посебним

Упутством које доноси Управни одбор Фонда и Извршни одбор Синдиката ПТТ Србије на својој заједничкој седници.

Члан 2.

Члан Синдиката ПТТ Србије је истовремено и члан Фонда.

Учлањењем у Синдикат, члан прихвата права и обавезе члана Фонда.

Престанком чланства у Синдикату, запосленом престаје и чланство у Фонду солидарности.

Члан 3.

Полазећи од начела и циљева одређених чланом 1, овим Правилником се уређују:

- начин формирања средстава Фонда,
- права, услови и критеријуми у коришћењу средстава Фонда,
- права и обавезе органа фонда и
- друга питања од значаја за остваривање права из фонда.

Начин формирања средстава Фонда

Члан 4.

Средства Фонда образују се на нивоу Синдиката ПТТ Србије.

Средства фонда образују се из месечне зараде чланова синдиката у складу са Статутом.

Средства из претходног става уплаћују се, при коначном обрачуну и исплати зарада запослених на текући рачун Синдиката.

Права, услови и критеријуми коришћења средстава Фонда

Члан 5.

Средства Фонда користе се наменски, у складу са циљевима одређеним у члану 1. овог Правилника.

Средства Фонда користе се за:

1. Плаћање трошкова;
 - а) болничког лечења и здравствених услуга у одговарајућим здравственим установама, с тим што ово право могу користити чланови фонда и чланови његове уже породице који нису у радном односу под одговарајућом здравственом установом подраумевају се установе које се финансирају из средстава Републичког фонда здравствене заштите изузетно, средства се могу користити и за лечење у другом (приватним), здравственим установама ако лечење у установама из претходног става није могуће, што се доказује потврдом одговарајуће здравствене установе.
 - б) продуженог стационарног лечења; у одговарајућим рехабилитационим центрима одобравају се само члановима фонда у случајевима када је лечење предложено у отпусној листи а захтев поднет у року од 90 дана од завршетка болничког лечења.
2. Набавку лекова и ортопедских помагала, с тим што ово право

могу користити чланови фонда и чланови његове уже породице
Смрт члана Фонда, чланова његове уже породице и смрт родитеља чланова фонда

Помоћ члановима фонда који су на непрекидном боловању;

- а) три месеца, код првог обраћања,
- б) за сваких даљих непрекидних 3 месеца.

5. Друге случајеве, где се на основу писменог захтева чланова фонда, образложења синдикалне организације и потребне медицинске документације, може утврдити потреба и оправданост помоћи предвиђене чланом 1. Правилника.

6. Изузетно, Управни одбор фонда солидарности може одобрити помоћ члану фонда и члана уже породице на основу захтева члана фонда, медицинске документације са дијагнозом и остале некомплетне документације.

Члан 6.

Средства Фонда одобравају се на основу следеће документације;

- писменог захтева запосленог или члана његове уже породице,
- мишљења синдикалне организације,
- фото-копије медицинске документације,
- оригиналног рачуна,
- фото-копије Извода из матичне књиге умрлих или потврде о смрти, коју издаје надлежни орган,
- фото-копије Извода из матичне књиге венчаних,
- фото-копије извештаја лекарске комисије или дознаке и
- друге неопходне документације.

Фотокопија Извода из матичне књиге рођених за малолетну децу

Члан 7.

Захтеви за помоћ подносе се, у комплетну документацију, синдикалној организацији у року не дужем од 90 дана од дана настанка случаја.

Синдикална организација сачињава списак радника, који су поднели захтев, на одговарајућем обрасцу и доставља га Управном одбору Фонда на одлучивање.

Непотпуни и застарели захтеви неће се разматрати.

Члан 8.

Сва одобрена средства уплаћују се на текуће рачуне радника путем којих примају зараду или на текућирачун синдикалне организације.

Члан 9.

Право на коришћење средстава Фонда стичу се након 90 дана од дана учлањења у организацију синдиката.

Органи фонда

Члан 10.

Органи Фонда су:
Скупштина,
Управни одбор,
Надзорни одбор.
Скупштина

Члан 11.

Скупштина Фонда је највиши орган Фонда.

Скупштину фонда чини Главни одбор Синдиката ПТТ Србије.

Члан 12.

Права и обавезе Скупштине фонда су:

- именује председника Управног одбора фонда, на предлог Управног одбора Фонда солидарности,
- усваја Правилник фонда, као и његове измене и допуне,
- усваја правила о избору чланова Управног одбора,
- усваја годишњи извештај о раду фонда и финансијски извештај,
- одлучује о свим питањима за које јој се обрати Управни одбор фонда.

Управни одбор Фонда солидарности

Члан 13.

Управни одбор фонда солидарности броји 9 чланова, изабраних из синдикалних организација. Административне послове обавља лице које ангажује и плаћа Главни одбор на предлог Управног одбора Фонда солидарности.

Седнице Фонда сазива и њима председава председник Управног одбора или друго лице овлашћено од стране председника.

Седнице Фонда одржавају се једанпут месечно.

Седнице Фонда могу се одржавати и у синдикалним организацијама.

Члан 14.

Управни одбор ради на основу Правилника и Упутства, којим се ближе регулишу висина одобрених средстава, приоритети исплата и други критеријуми који су у вези са коришћењем средстава фонда (у даљем тексту Упутства).

Управни одбор Фонда доноси Упутство.

Управни одбор је самосталан у свом раду.

Управни одбор за свој рад одговара Скупштини фонда.

Члан 15.

Права и обавезе Управног одбора су:

- доноси одлуке о додели средстава фонда, по захтеву СО,
- извршава одлуке Скупштине,
- предлаже измене и допуне Правилника,
- сарађује са Скупштином фонда, Извршним одбором Синдиката ПТТ радника, синдикалним организацијама, здравственим установама, социјалним радницима и другим лицима и установама неопходним за рад фонда,

– доставља записнике и одлуке са седница Управног одбора председницима синдикалних организација.

Члан 16.

Одбор пуноправно одлучује ако је присутно најмање две трећине чланова, а одлука је важећа ако се за њу изјасни већина од укупног броја чланова.

Члан 17.

Пре доношења одлуке о додели средстава Фонда, Управни одбор је дужан да проучи документацију, предвиђену чланом 6. Правилника.

Управни одбор Фонда је дужан да води рачуна о рационалном и правилном коришћењу средстава Фонда.

Члан 18.

Највећи износ одобрене помоћи из средстава фонда не може прећи висину 1 просечне месечне нето зараде у Предузећу.

Надзорни одбор Фонда солидарности

Члан 19.

Надзорни одбор Синдиката ПТТ Србије је у исто време и Надзорни одбор Фонда.

Члан 20.

Надзорни одбор Фонда врши контролу финансијског пословања фонда по потреби, а најмање једанпут годишње и о томе подноси извештај Скупштини Синдиката ПТТ Србије и Скупштини Фонда.

Допуна Упутства

На заједничком састанку Управног одбора Фонда солидарности Синдиката ПТТ Србије и Извршног одбора Синдиката ПТТ Србије, донето је Упутство којим се регулише поступак доделе средстава Фонда солидарности за ублажавање последица елементарних непогода или ванредних догађаја.

1. Захтев за доделу помоћи се упућује по правилу председнику Синдикалне организације, а ако се упути директно Главном одбору или Управном одбору Фонда солидарности, Стручна служба Синдиката ПТТ Србије од председника Синдикал-

не организације тражи писмено мишљење.

2. У циљу прибављања потребних информација, председник Синдиката ПТТ Србије, председник Главног одбора и председник Управног одбора Фонда солидарности својим решењем формирају комисију која ће испитати конкретан случај.

3. Управни одбор Фонда солидарности разматра захтев за помоћ обрађен према члану 1. и 2. Упутства.

4. Висина средстава не може прећи износ дефинисан чланом 18. Правилника фонда солидарности.

УПУТСТВО

Којим се ближе регулишу висина одобрених средстава, приоритети исплата и други критеријуми који су у вези са коришћењем средстава Фонда

ОПШТИ КРИТЕРИЈУМИ

Захтеви за доделу помоћи из средстава фонда солидарности упућују се синдикалној организацији, преко које је члан синдиката организационо повезан са Синдикатом ПТТ Србије.

Синдикална организација прегледа захтеве и оне који по одредбама Правилника имају основа, доставља Управном одбору Фонда солидарности. Предлог сачињава на одговарајућем обрасцу, који мора бити потписан и оверен печатом синдикалне организације.

Захтеви се достављају једанпут месечно, најкасније до 15-ог у месецу. Изузетак чине захтеви из члана 5. тачке 3, који су настали у времену од 15-ог до почетка рада седнице.

Захтеви се разматрају по реду доспећа.

Уколико у фонду нема довољно средстава, предност имају чланови који се први пут обраћају за помоћ.

Рачуни, којима се доказују трошкови не могу бити старији од 90 дана.

Из медицинске документације треба да је јасно утврђена терапија како би чланови Управног одбора на истој правилно засновали одлуку.

Уз рачун за купљене лекове у иностранству, мора се приложити и потврда лекара специјалисте, да лек нема адекватну замену у земљи.

При доношењу одлуке, без наведене потврде рачун се неће узимати у обзир.

Уз захтев за операцију у приватној клиници, мора се приложити и потврда лекара специјалисте из одговарајуће здравствене установе да се предметна операција не врши у установи која се финансира из Републичког фонда здравственог осигурања.

При доношењу одлуке, без наведене потврде рачун се неће узимати у обзир.

Право на помоћ из средстава чланарине Фонда солидарности, из-

узев права по основу члана 5. тачка 4, остварује се једанпут годишње, по једном основу.

Као основ висине помоћи користи се просечна месечна зарада у ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“, за претходни месец у односу на месец кад се помоћ одобрава и цене услуга у одговарајућим здравственим установама у земљи.

Контролу наменског коришћења одобрене помоћи врши председник синдикалне организације. Подносилац захтева и председник су одговорни за истинитост достављених података, а председник одговара за исправност и усклађеност истих са Правилником и Упутством Фонда солидарности.

Непотпуна, нечитка, факсом копирана документација и документација директно примљена од чланова фонда, неће се разматрати и биће враћена Синдикалној организацији. Право на помоћ члан Фонда не може остварити за запосленог члана уже породице који је члан другог синдиката у ПТТ-у или је у радном односу.

У циљу рационалног коришћења средстава, Управни одбор се пре почетка седнице упознаје са висином расположивих средстава и просечном зарадом у Предузећу.

ВИСИНА ОДОБРЕНИХ СРЕДСТАВА

На основу члана 5. Правилника, средства Фонда одобравају се и користе за;

Плаћање трошкова;

а) болничког лечења и здравствених услуга у одговарајућим здравственим установама у земљи и иностранству, за члана фонда и члана уже породице, плаћају се у висини и до 100% стварних трошкова, а изузетно до висине једне просечне зараде.

Трошкови болничког лечења и здравствених услуга у одговарајућим здравственим установама, за члана Фонда и члана уже породице, плаћају се у висини до 50% стварних трошкова, а изузетно до висине једне просечне нето зараде.

Уколико се болничко лечење или здравствена услуга изврше у приватној здравственој установи, под стварним трошковима се подразумевају цене услуга у одговарајућим установама које се финансирају из средстава Републичког фонда здравствене заштите и установама са којима Синдикат има закључен уговор.

Ванстандардне услуге (операције на лични захтев) неће се исплаћивати из средстава Фонда.

б) продуженог стационарног лечења у одговарајућим рехабилитационим центрима за члана фонда;

Трошкови продуженог стационарног лечења у одговарајућим рехабилитационим центрима одобравају се само члановима Фонда у износу до 50% стварних трошкова и само у случајевима када је лечење предложено у отпусној листи из болнице, а захтев поднет у року 90 дана од завршетка болничког лечења, а изузетно до висине једне просечне нето зараде.

Потребна документација:

Захтев радника из којег се јасно чита шта члан Фонда тражи и чиме то што тражи доказује

Фотокопија медицинске документације /отпусна листа из болнице, извештај лекара специјалисте, отпусна листа из болнице у којој се индикује бањско лечење и сл./ из које се јасно види да је постојала потреба за болничким лечењем и здравственим услугама

*рецепт за набавку лека се не сматра медицинском документацијом оригинал рачун за болничко лечење или здравствене услуге

*реhabилитација, коју чланови фонда користе као хроничари не плаћа се из средстава Фонда

*климатски опоравак на који члан фонда самоиницијативно оде не плаћа се из средстава Фонда

Набавку лекова и ортопедских помагала

а) Лекови

Члану Фонда одобрава се помоћ за купљене лекове у висини до 100% стварних трошкова по рачуну, а изузетно до 100% висине просечне нето зараде у Предузећу.

Члану уже породице одобрава се помоћ у висини до 50% стварних трошкова по рачуну, а изузетно до 50% висине просечне нето зараде у Предузећу.

б) Помагало

Помагала, као што су вештачки делови тела, инхалатор, и апарат за мерење шећера код тежих болесника – типа I и типа II, плаћају се члановима фонда и члановима уже породице у висини до 50% стварних трошкова, а изузетно до 50% висине просечне нето зараде у Предузећу.

Под стварним трошковима се подразумевају цене услуга у одговарајућим установама које се финансирају из средстава Републичког фонда здравствене заштите.

Помагалом се не сматрају протезе за зубе, наочаре, сочива, ортопедске ципеле, апарат за мерење притиска и слична помагала

Потребна документација:

Захтев радника са образложењем о врсти и количини лекова које користи у току месеца

Медицинска документација из које се јасно виде врста и количина лекова, као и потреба за набавком помагала

Оригинал рачун који прати фискални одсечак.

3. Смрт члана Фонда, члана уже породице и смрт родитеља члана фонда

Помоћ по наведеном основу одобрава се:

а) у висини до једне просечне зараде у Предузећу, за смрт члана Фонда

б) у висини до 50% просечне зараде у Предузећу, за свако

малолетно дете умрлог члана Фонда

ц) у висини до једне просечне зараде у Предузећу, за смрт брачног друга

д) у висини до 50% просечне зараде у Предузећу, за смрт родитеља члана Фонда

е) у висини до једне просечне зараде у Предузећу, за смрт детета

Потребна документација:

Захтев радника или синдикалне организације, уколико је умро члан фонда

Фотокопија извода из матичне књиге умрлих, или потврда о смрти издата од надлежне установе

Фотокопија Извода из матичне књиге рођених за малолетну децу

*не користити израз *смртни случај*, већ својство са умрлим /нпр смрт члана фонда, смрт супруга, смрт мајке итд)

*уколико се ради о другом презимену (кад су у питању очух, пасторка итд) неопходно је додатно образложење СО.

*уколико је умрли члан фонда, има малолетну децу, то се у захтеву пише и достављају фотокопије извода из матичне књиге рођених

4. Помоћ члану фонда, који је на непрекидном боловању

а/ Право по наведеном основу остварује се први пут кад члан фонда буде непрекидно 3 месеца на боловању.

За боловање преко 3 месеца члану се одобрава помоћ у висини до 50% просечне зараде у Предузећу.

б/ За сваких даљих непрекидних 3 месеца боловања, одобрава се помоћ у висини до 50% просечне месечне нето зараде у Предузећу.

Ако је боловање закључено, толико се 10 дана и 5 дана ако је боловање у току.

Потребна документација:

Фотокопија дознаке или последњи извештај лекарске комисије

5. Друге случајеве, где се на основу писменог захтева радника, образложења синдикалне организације и потребне медицинске документације може утврдити потреба и оправданост помоћи предвиђене чланом 1. Правилника

Помоћ по наведеном основу одобрава се само члану Фонда, у износу до висине 50% једне просечне зараде у Предузећу.

Потребна документација:

Захтев члана Фонда

Медицинска документација

Образложење синдикалне организације о оправданости захтева

*Право по наведеном основу стиче се под условом да је само здравствено стање члана Фонда у питању, и то болести које угрожавају живот (канцер, тумор, шећерна болест итд.)

*Образложењем се не сматрају; овера од стране председника СО и следећи текст; „наводи су тачни“, „сагласан да се помоћ реши по члану 5/5“ и слично. Неопходно је да се СО детаљно упозна са здравственим проблемом члана фонда и исти кроз писмено образложење достави Управном одбору Фонда.

б. Изузетно, Управни одбор фонда солидарности може одобрити помоћ члановима Фонда и члану уже породице на основу захтева члана, медицинске документације са дијагнозом и некомплетне остале документације,

Помоћ по наведеном основу исплаћује се, члану Фонда, у износу до висине једне просечне зараде у Предузећу.

Помоћ по напред наведеном основу одобрава се на основу дијагнозе из медицинске документације а неадекватне остале пратеће документације, (нпр износ рачуна испод 10% просечне зараде, код теже болести као што су; малигне болести, шећерне болести типа I и II, хемофилија, церебрална парализа, мултипле склероза, болести дигестивног тракта, болести простате, хронични бубрежни болесници на дијализи, опструктивна бронхијална астма итд) или кад су искоришћена права по осталим основама а ради се о тежој болести, и сл.

Потребна документација;

фотокопија медицинске документације на предлог председника Синдикалне организације.

Перица Минарски: Људи су чудо

Кад с'ће се и где зайослили?

– Први и једини пут априла 1987. године у ПТТ Сомбор.

Шта не бисте радили?

– Нема ствари достојне човека коју ја не бих радио.

Колико просечно дневно с'аваите?

– Доста, чак и превише.

Шта с'ће недавно сањали?

– Салаш, али стари – покривен трском.

Коју ипословицу највише цените?

– Сваку, на свој начин.

Који део дана, седмице, месеца и године највише волите?

– Поподне, петак, јуни.

Где радије идете: на море, у планину, на језера, у бање?

– Најрадије се одмарам код куће.

Кад с'ће били на зимовању?

– Никад, не волим зиму.

Кад с'ће били на лејвовању?

– Године 2009.

Чега се илашите?

– Старости.

Кад се осећате као у клојци?

– Људи су чудо.

Чему се највише радујете?

– Деци.

Шта је то синдикална борба?

– Помоћи неком, као себи самом.

Шта је то ипирошачка корпа?

– Велика ставка у свачијем буџету.

Ко је за вас синдикални лидер?

– Лех Валенса.

Чију слику носите у новчанику?

– Свакако – женину!

Које новине читате?

– Сомборске.

Шта илегаите на ТВ?

– Све.

Колико имате иријатеља?

– Оба.

Шта највише цените код иријатеља?

– Поштење.

Какве с'ће нарави?

– Контролисане.

Лидер Синдикалне организације Радне јединице поштанског саобраћаја у Сомбору Перица Минарски рођен је у овом граду 7. септембра 1966. Одрастао је у чувеном насељу Гоге, где му је отац Мирослав 1965. године почео да зида кућу.

„Поникао сам у скромном домаћинству – мајка Бојана, домаћица, дођош из Македоније, отац електричар теренац, Босанац, дођош из Прњавора. Њихов сам син јединац и све у њиховом животу”, поверава нам се Перица.

Основну и средњу школу завршио у Сомбору. Запослио се у сомборској пошти у Погону за најање и ванредно се школовао. При подели ПТТ-а, 1997. године, напушта Телеком и прелази у Пошту Србије, на место пословође возног парка, да би се 2002. године нашао у Економској служби, у Набавци.

Супруга Милана је магистар у Министарству просвете, ћерка Миона и син Алекса су ученици.

О чему не желите никад да иричате?

– О болести.

Шта никад не бисте оиросили?

– Превару.

Коме бисте желели да се извините?

– Једној жени.

Шта је за вас срећа?

– Здравље.

Како замишљате савршену срећу?

– Без похлепе, љубоморе, зависти.

Коме ћете вечно бити захвални?

– Родитељима.

Шта је ваша најдрагоценија имовина?

– Двоје деце и жена, ако се сложи да је „имовина”.

Шта мислите о модерном добу?

– Страшно! Чему све то – отуђише се људи.

Која нада држи човечанство?

– Стварно тешко питање. Не знам.

Да ли човечанство брзо или с'оро најредује?

– Јако брзо, али бојим се да је казна близу.

Шта мислите о иранзицији?

– Забава за богате.

Коју боју одеће најрадије носите?

– Плаву.

Који иисца најрадије читате?

– Тренутно ни једног. Немам времена.

Ког сликара највише цените?

– Леонарда.

Шта мислите о замкама живоја?

– Фантастичне су, ни не знаш зашто, а већ висиш!

Знаете ли шта су секте?

– Да, и увек се питам коме то треба.

Која гроја је најора?

– Све.

Којим се сјоршом бавиш?

– Риболовом, спортским.

Који хоби имаш?

– ГОЛУБАРСТВО, то је фантастично, оплемењујуће.

Која писма најрадије пишеш?

– Не пишем писма.

Да ли су поштарци омиљени људи?

– Како који, али, генерално – они су омиљени.

Да ли сте гледали филм „Поштар“ са Кевином Косинером?

– Да, одличан је.

Коју песму најрадије певаш?

– Зајди, зајди, јасно Сонце...

Шта је пресудније: љубав или интерес?

– У данашње време – љубав из интереса.

Дајте крајњу дефиницију наше Поште?

– Још увек нормална.

За крај: кажи још нешто, шта још желиш?

– Има пуно поштене сиротиње, ко ће њима помоћи?

(Б. С.)

КОЛИКО СМО БЕЗБЕДНИ НА РАДНОМ МЕСТУ

Пошта склона паду!?

Сваком пролазнику који се нађе у центру Земунa и прође поред зграде Поште у Главној број 8, пажњу привуку метални подупирачи који обезбеђују да балкони овог здања не падну пролазницима на главу. Иначе, зграда ПТТ-а у којој је седиште Радне јединице Земун, налази се под заштитом државе и требало би да својим изгледом, улепша главну улицу и овај део града.

Али, да сада ставимо по страни естетику и посветимо се питању безбедности запослених. Разговарајући са њима чули смо да се небезбедно и непријатно осећају на својим радним местима и постављају питање хоће ли пословодство предузети нешто у циљу оправки и санације зграде.

Надамо се да одговорни озбиљно схватају овај проблем и да ће у најкраћем могућем року учинити конкретне кораке ка његовом решавању.

Пошта у Земуну и подупирачи који ојомињу!?

АКЦИЈА СО „БЕОГРАДСКИ ВЕНАЦ“ (преузето из ПТТ-гласника)

Здрав радник – добар радник

Синдикална организација ПТТ радника РЈ „Београдски венац“ покренула је још 2006. године акцију здравствених прегледа запослених радника. Уговором о пословној сарадњи са КБЦ „Др Драгиша Мишовић“ омогућен је бесплатан гинеколошки преглед за око 570 запослених жена.

На здрављу се не штеди

„Омогућено је свим запосленим женама у нашој РЈ да обаве гинеколошки преглед, ултразвуком, колпоскопијом и ПА преглед. Трошкове покривамо из синдикалне чланарине и годишње ове прегледе прође 250 до 300 жена. Акција се показала као одлична превенција и у склопу је борбе против карцинома“, каже **Рајко Ковачевић**, председник СО РЈ „Београдски венац“, уз напомену да су трошкове прегледа покривали и за чланове других синдиката.

Прошле године склопљен је још један уговор о пословној сарадњи, и то са ИРВА клиником. Сваки запослени на рачун Синдиката ПТТ Србије има право на систематски преглед једном годишње, што подразумева преглед

интернисте, лабораторију, ЕКГ и мамографију. Према речима **др Сандре Крстајић**, код сваког десетог радника је откривен велики број кардиоваскуларних болести, и они су упућени на даље лечење.

„Запослени поздрављају ову акцију, која много значи, поготово за жене. Све је организовано на високом нивоу“, са одушевљењем каже **Мира Поповић** из РЈ „Београдски венац“. Према речима Рајка Ковачевића ова акција је наишла и на подршку пословодства РЈ. Уз добру организацију, са превозом и прегледима, није ремећен процес рада. Како се најављује из редова синдикалних активиста, акција ће се проширити и на цео ПТТ са геслом – „Здрав радник – добар радник“.

Б. Нешић

У ОРГАНИЗАЦИЈИ СО ДИРЕКЦИЈА

Пријатан излет на Рајац

Синдикална организација „Дирекција“ је, на иницијативу својих чланова организовала дводневни излет који је требало да нас, поред доброг дружења, подсети на лепоту крајева кроз које смо пролазили, али и едукује у духовном и историјском смислу о богатом наслеђу наших предака. За организовање и реализацију целог излета били су задужени **Владимир Живојиновић, Јасмина Вучковић и Небојша Бабић.**

Из Београда се кренуло раним јутром око девет часова. Док смо се приближавали нашим првим одређиштима – манастирима Лелић и Ћелије, колега Бабић нас је упознао са подацима од културно историјског значаја за ова два знаменита места. Његово умешно беседништво и мноштво изнетих података задивило је све присутне у аутобусу.

После духовног ојачања и чистог шумског ваздуха, у Ваљево смо

Шетња

дошли око 14 часова, где нас је, на обали реке Градац, чекало све спремно – специјалитет ресторана, пастрмке свеже извађене из рибака. По завршетку ручка кренуло се до центра Ваљева где нам је колега Влада Гладовић из Дирекције за правне послове, родом Ваљевац, испричао неке занимљиве детаље из богате историје овог лепог града.

Убрзо смо стигли и до хотелског објекта „Колубара угоститељства“, где смо одсели, а планински амбијент, вечерња свежина и мрак у којој светли једино хотел само су појачали

умор и жељу да се што пре докопамо кревета и одморимо од пута.

Али, не лежи враже – наш организатор пута дао нам је само два сата слободног времена да се мало одморимо и припремимо за свечану вечеру и добар провод који нам је обећао.

Из топлих соба сишли смо у ресторан, а вечера беше врхунска са роштиљским специјалитетима, појачана јагњетином и прасетином тек скинутом са ражња. Особље и колега Живојиновић не седоше на столицу да се одморе док свако од гостију

Веселје

не беше завршио оброк. И онда је ствар у своје руке је преузела музика, а певачица и певач изврсног гласа (и стаса), запалише атмосферу и очас посла – сви су били на ногама а лумповало се до свитања...

Да ли због чистог планинског ваздуха или жеље да се искористи сваки тренутак у нетакнутој природи, следећег јутра већина нас је устала врло рано, доручковала и упутила се у лагану пешачку туру ка врху Рајца (848 метара надморске висине), и поред тога што смо отишли на спавање тек неколико часова раније.

Око подне, спаковали смо се у аутобус и кренули преко сликовитог Рудника пут Аранђеловца. Успут нас је стигао умор од синоћног провода, па је у аутобусу завладала пријатна тишина коју су повремено преко микрофона „нарушавали“ вођа пута и предавач.

Слично као дан раније у Ваљево, и у Аранђеловац дођосмо прилично изгладнели, и седосмо право на по-

стављену трпезу. Окрепљени, прошетали смо главном варошком улицом и свратили у велики парк Буковичке бање, на излазу из Аранђеловца, где

Тераса за сликање

су неки наточили чувену минералну воду, неки шетали, неки свратили у стари буковички хотел на кафу... И мрак нас опет изненади како брзо дође...

Окупљање око аутобуса био је знак да је време за повратак у Београд и уједно крај овог дивног дружења... Осим нешто дужег чекања најпре на улазу у Младеновац, а после и на наплатној рампи, све је текло глатко. У ветровити Београд

Споменик великом Карађорђу

стигли смо око 20 часова. Испоздрављали смо се и распршили свако на своју страну, а остала је дивна успомена...

Владимир Живојиновић